

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 278. SZÁM

SZERDA, 1954 NOVEMBER 24.

ÁRA: 50 FILLER

A néphatalom
a tanácsokra épül.
Erősítsd szavazatoddal!

Köszönet és fogadalom

A «Délmagyarország» felszabadulás utáni megjelenésének tizedik évfordulóját ünnepli. A jubileumra gyárakból, földesekről és irodákból érkeznek a táviratok — üdvözlők a «Délmagyarország»-ot, amely a párt vezette Magyar Nemzeti Függetlenségi Front első lapja volt. Nem lehet megilletődés nélkül olvasni a táviratok és a levelek sorait, amelyekben ott tükröződik a győzedelmes, nagy pártunk iránti bizalom, szeretet. Ezzel együtt a pártsajtó iránti bizalom, ragaszkodás.

Nagy, szájkás betűkkel írt levelet a párt lapjának Kovács Mihály, a Szegedi 2. Posta dolgozója, a lap olvasója s egyben levelezője. Idézünk soraiból: «Örömmel fogom meg a tollat, hogy köszöntsem a párt lapját: a Délmagyarországot megjelenésének 10. éves évfordulója alkalmából. El kell mondanom, hogy a multban szó sem lehetett arról, hogy olyan emberek, mint én, írjunk az újságba. Mi levelezők azt a segítséget, amit a Délmagyarország adott, úgy fogjuk felhasználni mindennapi munkánkban, mint ahogyan a Délmagyarország felhasználja a dolgozók javaslatait... Kívánok sok sikert a Délmagyarország szerkesztőségének, mélyítsék el még jobban a dolgozókkal a kapcsolatot, erősítsék még jobban a levelezők táborát. Megígérem, jobban írom meg sok eredményeinket, mint eddig, bátrabban tollamra veszem a hibákat. Hű levelezője maradok a párt lapjának».

Szűcs Ferenc lakatos — az Ingatlankezelő Vállalat dolgozója és a maga nevében küldött levelet. A MÁV Igazgatóság táviratában ez is áll: «A Délmagyarország a jövőben is még nagyobb sikerrel teljesítse feladatait és nyújtson segítséget minden dolgozónak munkája végzésében». Lakó Ferenc, a Gőzfűrészművek vezetője megragadóan szép emlékről is ír a Délmagyarországhoz küldött levelében: «Engedjék meg, hogy egy emlékként elmondjam: a felszabadult Szeged életéről először lapjuknak 1945-ben hozzám került számából értesültem. Jó pár ezer kilométerre Szegedtől, Tiflisz városában, mint hadifogoly dolgoztam, és egy gruz tisz, aki Szegeden járt, hozott magával egy újságot. Az egész táborban kézzel-kézzel kellett adni ezt a lapot, amelyből sokezeren vettünk tudomást arról, hogy élnek és dolgoznak odahaza». Magával ragadó Baráth Béla ecsetgyári dolgozó néhány sora: «A tízéves évforduló alkalmából én is üdvözlöm a Délmagyarországot, amelynek igen sok éven keresztül hű olvasója vagyok. Továbbra is hasznos, jó munkát kívánok a Délmagyarország szellemi és fizikai dolgozóinak». A Szegedi Kenderfonógyárból, a Szegedi Textilművekből és más üzemekből is érkeztek táviratok. A párt szegedi lapját, a Délmagyarországot üdvözlötték a Magyar Írók szegedi csoportjának tagjai, a Szegedi Nemzeti Színház művészei és dolgozói. Horváth György, a lap olvasója és levelezője a maga és a vasutas dolgozók nevében küldött levelet. Es folytathatnánk a sort tovább. Elnézést kérünk azért, hogy e szűkre szabott cikk kereteiben nem tudjuk idézni, felsorolni mindazokat, akik táviratot, vagy levelet küldtek a Délmagyarország szerkesztőségének.

Mi, akik a szerkesztőségben dolgozunk, szívünkkel, lelkünkkel mondhatjuk, hogy a hozzánk küldött táviratok és levelek új erőt adtak — erősebbé tették bennünket. Tudjuk, hogy munkánkban voltak hibák és bajok és lehetők még most is. S helyesen a levelek egy része arról is beszél, mit várnak a Délmagyarország szerkesztőségétől. Sokan — mint Baráth Béla — azt is megírták, hogy régi olvasói a Délmagyarországnak, szeretik a párt lapját. Szeretik, mert régebbi, vagy mostani ilyen, vagy olyan fogyatékosága ellenére is megjelenése első napjától kezdve pártunk fegyvere, szócsöve volt, messzehangzóan hirdette a párt igazságát, a dolgozó nép igazságát. Csak ismételni lehet, hogy a Délmagyarországhoz küldött táviratok elsősorban nagy pártunk iránti hűséget és ragaszkodást fejezik ki. Talán nem szerénytelenség, ha azt mondjuk, hogy a táviratok és levelek szólnak a Délmagyarország szerkesztősége tagjainak is, azoknak, akik az újságot írják, s azoknak, akik előállításán fáradoznak.

Köszönjük a Délmagyarország szerkesztőségének küldött táviratokat és leveleket. Köszönjük a keresetlen, de igaz szavakkal írt sorokat, a buzdítást, a lelkesítést. Köszönjük a figyelmeztető szót azért, hogy még eredményesebben tudjunk dolgozni a júniusi politika, — a nép felemelkedésének politikája — megvalósításáért, hogy szolgálni tudjunk az eddigieknél jobban a hazaszeretet, a béke, a szocialista építés nagy és szent ügyét.

Az évforduló üres lenne, ha nem hozna a Délmagyarország szerkesztőségének munkájában új sikereket. Erezzük ezt valamennyien, akik a lap munkájában részt veszünk. Tettekre, tettekre és harmadszor is tettekre van szükség. S amikor ezt megállapítjuk, akkor szívünkkel, eszünkkel azon vagyunk, hogy a szó és a tett egy legyen, — a Délmagyarország szerkesztősége jobb munkát végezzen. Feladatunk az is, hogy megmutassuk Szeged és vidéke népének munkája nyomán megváltozott életét, felemelkedésének útját. Bátran meg kell mutatnunk, bírálunk és ostromozunk a nép jobb életét akadályozó hibákat és megszüntetésük módját. Hatalmas a tiz felszabadult esztendő eredménye, a dolgozó nép munkájával, a párt útmutatásával. De van még hiba, amelyekről szabadulni akarunk. Oszintén kell beszélnünk, nincs mítől tartanunk, mert az igazság mellettünk érvel.

Nem kimélhetjük erőnket a Délmagyarország néphez fűződő kapcsolatainak szorosabbá tételéért, növeléséért. Munkálkodnunk kell azért, hogy napról-napra több legyen a száma a lap levelezőinek, a proletár közvélemény parancsnokainak.

Ma délután ünnepli a Délmagyarország olvasóival, levelezőivel, barátival együtt felszabadulás utáni megjelenésének 10. évfordulóját. A lapnak népes az olvasó-tábor, jelentős utat tett meg előre. Tanulnunk kell és erőt merítenünk a Délmagyarországnak, a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front legelső lapja harcos hagyományából is. S a Délmagyarország eredményesebb munkája nyomán méginkább több lesz olvasóink száma.

Ismételt köszönet a táviratokért, levelekért — üdvözlőkért. Igerjük, — nem felede az adott szó kötelező erejét —, hogy a Délmagyarország szerkesztősége ezután jobban betölti feladatát. Teszünk, cselekszünk, hogy így legyen!

Az értelmiségi dolgozók is támogassák szavazatukkal a Hazafias Népfrent jelöltjeit november 28-án

Értelmiségi választói nagygyűlés a Szabadság moziban

Tegnap délután 3 órakor tartotta a Hazafias Népfrent szegedi bizottsága értelmiségi választói nagygyűlést a Szabadság-filmstúdióban. Fél három körül már zsűföldés megtörtént a nagytermet Szeged kiváló pedagógusai, egyetemistái és más értelmiségi dolgozók sokasága. Részt vettek a nagygyűlésen a Pedagógiai Főiskola és az egyetemek hallgatói is. Három óra előtt néhány perccel elfoglalta helyét a díszelvényen a nagygyű-

lés elnöksége. Az elnökség tagjai: Erdei-Grúz Tibor, a Központi Vezetőség tagja, oktatási miniszter, Németh Károly, a Csongrádmegyei Pártbizottság első titkára, Ladányi Benedek, a városi Pártbizottság első titkára, Dénes Leó, a Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke, dr. Buza László akadémikus, a Hazafias Népfrent szegedi bizottságának elnöke, dr. Kiss Árpád akadémikus, a Tudományegyetem Munkaérdemrenddel kitüntetett

rektora, dr. Fodor Gábor kétszeres Kossuth-díjas egyetemi tanár, az Akadémia levelező tagja, dr. Koch Sándor egyetemi tanár, a Természettudományi Kar dékánja, Nagy Sándor Sztálin- és Kossuth-díjas író, Csillag Miklós, a Nemzeti Színház igazgatója és még sokan mások.

Buza László bevezető szavai után Erdei-Grúz Tibor, az MDP Központi Vezetőségének tagja, oktatási miniszter emelkedett szólásra,

Erdei-Grúz Tibor elvtárs beszéde

Tisztelt Választó Polgárok! A négy évvel ezelőtti választott tanácsok megbízása a törvény értelmében lejárt s új tanácsokat kell választani. A tanácsok megválasztása felelősségteljes állampolgári kötelesség, különösen most, amikor az új tanácsotörvény igen jelentős államhatalmi, államigazgatási, gazdasági és kulturális hatáskört biztosít a tanácsoknak. A tanácsok úján valóban az egész nép válik a társadalom irányítójává, nagyon alaposan meg kell tehát vizsgálni, kit küldenek a választók a tanácsokba, ki fogja azt a helyesnek felismert politikai helyi viszonylatban megvalósítani.

Mielőtt szavazatát leadná, minden lelkiismeretes választó számoltat az elmúlt periódusról, felméri annak eredményeit és hiányosságait, megvizsgálja helyesek voltak-e politikánk alapelvei és ha igen — milyen volt a megvalósítás, mi az amit jól csináltak és hol követünk el hibákat. Bár helyi tanácsokat választunk november 28-án, mégis pártunk és kormányunk egész politikájáról is ítéletet fog mondani a népi szavazásával, mert a helyi tanácsok működésében az országos politika is tükröződik.

Biztos vagyok benne, hogy a többi választókkal együtt a tanítók, tanárok és tudósok is bizalmukat fogják kifejezni pártunk és kormányunk politikájával szemben és támogatni fogják szavazatukkal a Hazafias Népfrent jelöltjeit. Azokat a jelölteket, akiket a választópolgárok maguk választottak ki, mint legalkalmasabakat és az országos politika helyi megvalósítására képeseket. A továbbiakban Erdei-Grúz elvtárs az elmúlt tíz esztendő alatt meg-

tett fejlődésünkről beszélt. Ezzel kapcsolatban külön kitért a tudományos és művészeti élet fejlődésére is. Majd arról beszélt, hogy a nagy fejlődést, ami körülöttünk végbre megy, sokszor észre sem vesszük. — Könnyen hajlunk arra — mondotta —, hogy mindazt, ami szép és jó, természetesen vegyük csak a hibákat, nehézségeket lássuk. Hangsúlyozta, hogy a hibák és hiányosságok feltárása helyes — azonban hiba volna, ha csak a bajokat látnánk meg. Ezzel kapcsolatban külön kitért azokra a népgazdasági aránytalanságokra, amelyeket a Központi Vezetőség feltárt.

Elemelte gazdaságpolitikánk hibáit, majd azt mondotta, hogy a mi viszonyaink sokkal kedvezőbbek, mint a Szovjetunióé volt a fejlődés hasonló periódusában, hiszen mellettünk áll a Szovjetunió, a népi demokráciák és a népi Kína és a Német Demokratikus Köztársaság.

Erdei-Grúz Tibor elvtárs megállapította beszédében, hogy a júniusi határozatok óta komoly lépéseket tettünk a korábbi hibáink kiküszöbölésére. Azonban — mondotta — az eddigi eredményekkel nem lehetünk megelégedve. Ha a múlt évihez képest lényegesen emelkedett is az életszínvonal, még mindig többet szeretnénk. Vannak még, akik nem értik meg, hogy csak akkor élhetünk tartósan jobban, ha többet, jobban, olcsóbban termelünk. Pártunk Központi Vezetőségének októberi ülésé feltárta e tévovázás elméleti gyökereit és az illető következő intézkedések erélyesen meggyorsították a júniusi politika megvalósítását.

Az értelmiség szerepe az új szakasz megvalósításában

Az új szakasz megvalósításában nagy szerepe van az értelmiségnek, de különösen jelentős a tanítók és tanárok feladatai az általános iskoláktól az egyetemekig. Népi kulturális fejlődésének szilárdabb megalapozására mindezeket az általános iskolát kell kifejlesztelni, hogy egész ifjúságunknak megadhassa a szilárd alpműveltséget. Városokban — ha zsűföld iskolákban is — ez nagy részt már megvalósult, a falvakban és tanyákon azonban még messze vagyunk tőle. Márpedig a hiányos általános iskolai műveltség nagy akadály a gimnáziumi oktatás megvalósításának s az egyetemi oktatás színvonalának emelkedésére is gátolja. Az általános iskola valóban általánossá tételé, tehát az egyetemi munka gyökeres megjavításának előfeltétele.

Az általános iskola fejlesztésének egyik legfontosabb tényezője új iskolák építése és a meglévők, valamint az újak jó felszerelése. Az Oktatásiügyi Minisztérium pontos felmérései alapján megállapítható, hogy az általános iskola anyagi-tárgyi hiányosságainak kiküszöbölése annyi beruházást igényel, amennyi az utolsó 30-40 év összes oktatásiügyi beruházása volt. Világos, hogy ezt nem lehet egyik napról a másikra megvalósítani,

hanem hosszú idő, számításaink szerint 6-8 év kell hozzá — ha csak azt nem akarjuk, hogy az általános iskola fejlesztése legyen az életszínvonal folytonos emelkedésének gátja. A kifejlesztéshez szükséges idő azonban lényegesen megrövidíthető, ha fokozottabb mértékben aknázzuk ki a helyi erőforrásokat. Ebben igen nagy segítséget nyújthatnak a tanácsok, ha szorosban együttműködnek a lakossággal.

Az általános iskola hibái és hiányosságai azonban — csak úgy, mint a középiskoláké is — nemcsak anyagi természetűek, hanem tartalmiak is. Noha az utolsó idő-

ben sok volt a próbálkozás és változtatás, a tantervek és tankönyvek mégsem megfelelőek, nem kellőképpen alkalmazkodnak a tanulók életkori sajátjához, hol túlságosan nehezek hol meg túlságosan könnyűek. Tankönyveink egy részéből nem eléggé domborodnak ki haladó hagyományaink értékei, nem mindenütt jutnak kellően szóhoz a magyar népmesék, nagy íróink és költőink művei, nem érvényesül eléggé nemzeti történetünk hőseinek és egész népünk forradalmainak, valamint szabadságharcainak jelentősége, nem eléggé fejlesztjük ki ifjúságunkban a hazaszeretet érzését. Fontos feladata az új szakasz kultúrpolitikájának a hibák és hiányosságok kiküszöbölése. Mivel meg akarjuk szüntetni a folytonos változtatást és hosszú időre stabilis állapotot kívánunk teremteni az új tantervek kidolgozását alapos megfontolással a pedagógusok és nem pedagógusok széles körének bevonásával kívánjuk elvégezni. Lényegesen növelni fogja a munka eredményességét, ha a tanácsok oktatási állandó bizottságai is foglalkoznak vele és lehetővé teszik, hogy a pedagógusok és a minisztérium értékesítsék a szülők széleskörű tapasztalatait. Különösen az ifjúság nevelése terén nélkülözhetetlen számukra a tanácsok és az egész helyi társadalom segítségével, mert nélkülük aligha fogjuk tudni ifjúságunk magatartását és ízlését olymértékben megjavítani, amilyen mértékben azt szükségesnek tartjuk.

A továbbiakban Erdei-Grúz elvtárs a tanítókat és tanárokat megbecsüléséről beszélt. A jelentős eredmények mellett — mondotta — még mindig nem lehetünk megelégedve. A helyi szervek még ma sem mindig úgy fordulnak hozzánk, amint az a szocializmust építő társadalomban méltó, ma is sokszor háttérbe szorítják például a lakásjuttatásnál és néha a tanácsok mindeneseinek tekintik. Anyagi helyzetük sem kielégítő s pártunk és kormányzatunk e kérdést nem tekintik lezártnak az eddigi fizetés emelésekkel. Majd hangsúlyozta, hogy akik aktívan támogatják a tanácsokat, azok maguk is hozzá járulnak, hogy mielőbb teljesüljenek a pedagógusok életkörülményei további javításának előfeltételei.

Ezután az egyetemek életéről beszélt Erdei-Grúz elvtárs.

Az egyetemek helyzete

A júniusi határozatok az egyetemek életében is jelentős változást hoztak. Ezek a változások lehetővé teszik az egyetemi oktatás megjavítását és színvonalának emelését, a hallgatóságnak önálló munkára nevelését és valóban tudományos kiképzését, lehetővé teszik, hogy a nevelésre is lényegesen nagyobb figyelmet fordítsanak az egyetemeken, mint eddig. Az egyetemek fellendülését az is elő fogja mozdítani, hogy mind több olyan munkatárs kerül a tanszék-ekre, akik már megszerezték a

tudományok kandidátusa fokozatot, ami jelentősen emeli a tanszék tudományos színvonalát.

Majd azokról a hiányosságokról beszélt Erdei-Grúz elvtárs, amelyek az egyetemeken tapasztalhatóak voltak. Megemlítté, hogy sokhelyütt hiányos a felszerelés s ugyanakkor az is bizonyos, hogy az utóbbi időben végrehajlott oktatási létszámosokkentes nem kellett osztatlan lelkesedést. Azonban mindezeket a hibákat, hiányosságokat a népgazdaság lehoóságai-

(Folytatás a második oldalon.)

Erdey-Grúz Tibor elvtárs beszéde

(Folytatás az első oldalról).

nek határain belül igyekeznek kijavítani. A segítségben természetesen a tanácsokra is nagy feladat hárul.

Az új szakasz egyes gazdasági intézkedéseivel kapcsolatban sokan felvetik, hogy látszólag ellentmondásban vannak az életszínvonal emelésével és a szocializmus gazdasági alaptörvényeivel. Ide tartozik elsősorban a racionalizálás, melynek során nem egy dolgozó került el megszokott munkahelyéről, sőt soknak keresete is csökkent. A valóságban azonban nincs itt ellentmondás, ha a lakosság egészének érdekeit nézzük. Termelésünk ugyanis többek között azért is drága, mert igen felduzzadt az állami és vállalati igazgatás.

A kérdést elemezve azt mondta Erdey-Grúz elvtárs, hogy az életkörülmények általános megjavulása folytán az átmenetileg rosszabb viszonyok közé kerültek is meg fogják találni számításait. Majd kitért az egyetemi ösztöndíjak kérdésére is. Jelenleg — mondotta — a hallgatóknak átlag 90 százaléka kap ösztöndíjat. S közöttük számos elégséges és bukott hallgató is. Itt tehát kétségkívül túlméltunk azon a határon, ami arányban áll népgazdaságunk teherbíró képességével. Most dolgozzák ki az új ösztöndíj-rendszert s úgy látszik, hogy eszerint a hallgatóknak mintegy 70 százaléka fog ösztöndíjban részesülni.

A pedagógusok szerepe a tanácsok munkájában

Ezután a tanácsok szerepéről és feladatáról beszélt. Hangsúlyozta, a tanácsok megnövekedett önállóságának jelentőségét és annak fontosságát, hogy az új tanácstagválasztás személy szerint történi. Majd megemlékezett annak a nagy nemzeti összefogásnak a jelentőségéről is, amely most a Népfrent kereteiben történik.

Az új szakasz politikája szélesre tárta a kapukat, a közvetlen elérhető célok előtt. De, hogy ezeket valóban elérjük, hogy a lehetőségek közül valóság legyen, ahhoz a lakosság legerősebb rétegeinek aktív közreműködése kell, ahhoz az szükséges, hogy mindenki kivége részét a közlelelőből. Ezt népünk is fölismerte, amin azt a Hazafias Népfrent-mozgalom nagy sikere tanúsítja. Jól tudjuk, hogy

nem mindenki ért velünk mindenben egyet. Vannak, akiknek más a világnézetük, vannak, kik egyes részleteket másként szeretnék csinálni, de abban mindenki egyetért — aki nem ellenség —, hogy fél kell virágoztatni hazánkat, növelni kell népünk anyagi jólétét s múltunk hagyományaira építve, tovább kell fejleszteni kultúránkat.

Ezután kitért arra, milyen fontos a pedagógusok szerepe a tanácsok munkájában. Fontos azért, mert a dolgozók legerősebb rétegeivel állnak kapcsolatban, mert a tanácsok igen nagymértékben segíthetik az oktató-nevelő munkát és különösen fontos azért is, mert a pedagógusok szaktudásuk, emberismeretük, élettapasztalataik alapján egyaránt nagy segítséget adhatnak a tanácsok megválasztásában és működésében. Majd azt mondta, hogy a tanácsok intézkedéseikkel és bátor kezdeményezéseikkel sokat tehetnek a dolgozók gondjainak enyhítésére, életük megkönnyítésére is, ami ugyancsak fontos feladat. Majd arról beszélt, hogy igen fontos a lakosság részvétele a tanácsok munkájában a választások után is.

A dolgozóknak — ha szívükön fekszik hazánk sorsa, a választás után is részt kell venni a közügyekben ötleteikkel, kezdeményezéseikkel, bírálatukkal, tovább kell segíteni a tanácsmunkáját, de vállalni kell azt is, hogy a tanácsok határozatait népszerűsítsék és mozgósítsanak azok megvalósítására. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta Erdey-Grúz elvtárs a választók felelősségét a tanács, a tanácsstagok jó működéséért, majd beszédét a következőkkel fejezte be:

November 28-án a tanácsok választásának napján, mindenki tegyen eleget állampolgári kötelességének és járuljon az urnák elé. Jól mérlegelje szavazatát s akkor arra az eredményre fog jutni, hogy a Hazafias Népfrent a lakosság legerősebb köreinek bevonásával helyesen választotta ki jelöltjeit. Ha meggyőződött erről a választó, adja rá szavazatát. Járuljon ezzel hozzá, hogy ez a választás is újabb fényes bizonyítéka legyen a nép, a kormány és a párt megbonthatatlan egységének, államunk rendíthetlenségének a szocialista építés újabb győzelmének.

Hozzászólások

Erdey-Grúz elvtárs beszédét Buza László köszönte meg, majd megkezdődtek a hozzászólások. Elsőnek Hencz Aurél, az Egyetemi Könyvtár igazgatója szólt föl.

Tíz évvel ezelőtt nagy volt a felelősségünk, de nem kisebb most sem. Természetesen a megoldásra váró problémák, feladatok, lényegesen mások, a feltételek könnyebbek, kedvezőbbek. Mögöttünk áll tíz év kemény, küzdelmes munkája eredményeképpen az újjáépült, megszépült haza. Amikor végignézzük az új hazát, büszke öntudattal állapíthatjuk meg: az új hidak, az új egyetemek, kutató intézetek, kórházak és klinikák, korszerű gyárak, új iskolák, a néphez hű magyar értelmiség élni akarását, alkotó kedvét hirdetik.

Hencz Aurél így fejezte be hozzászólását: — A Hazafias Népfrent most új munkára hív minket. Ezekben a napokban tartson mindenki a maga portáján számvetést, mit végzett jól, hol kell munkáját javítani, — jobba, eredményesebbé tenni. Békében, szabadságban, s jólétben, együtt akarunk élni a magyar munkássággal és parasztsággal. A nép mellől semmiféle mesterkedés nem tud elvinni, mi egyet akarunk dolgozó népünkkel.

Ezután Lerner Károly, a Pedagógiai Főiskola igazgatója szólt föl. Hangsúlyozta, hogy ma az ország minden becsületes, dolgozni akaró állampolgára összefog, hogy hazánkat szebbé és boldogabbá tegyék. Kitért arra, hogy a Pedagógiai Főiskolán olyan tanárokat kívánnak nevelni, akikre az ország bizton számíthat bármikor. A cél tehát a továbbiakban a jobb tanulás. Beszédét azzal fejezte be, hogy az Egyetem és Főiskola tanára és dolgozó harcosai akarnak lenni a párt célkitűzéseinek.

Baricz Károlyné, a szakértiségis kollégium igazgatója meleg szeretettel köszöntötte a Hazafias Népfrent értelmiségi naggyűlését.

— Mi pedagógusok, akik az ország jövőjét formáljuk — hangoztatta — kell, hogy legjobban megértjük a Hazafias Népfrent jelentőségét. Nekünk pedagógusoknak a ránk bízott gyermekek nevelésében, izzóvá kell tennünk a hazá-

hoz való feltétlen ragaszkodást, a mélyeséges emberiséget és nekünk kell világítani azt az utat, amerre tartani kell a magyarságnak.

Baricz Károlyné felszólalása után dr. Martonyi János egyetemi tanár, rektorhelyettes szólt föl. Elmondta, hogy Szegeden a munkások és parasztek szeretettel fogadják az értelmiségieket és mindenben segítenek nekik. Örömmel beszélt arról, hogy a jelölőgyűléseken igen sok pedagógust, egyetemi tanárt jelöltek tanácsagnak a dolgozók.

— Hogy mindennapi munkánkat a jövőben még jobban el tudjuk végezni, két dolgra van szükségünk. Először, hogy tudomást szerezzünk a körülöttünk élő államok tudósainak munkájáról, megismerhessük azok munkásságát. Örömmel üdvözlöm a Béke-Világban kezdeményezését, hogy kulturális és tudományos ismereteket cseréljék ki egymás között a népek tudósai. Bizonyos mérvű nyugalomra is szükségünk van, hogy el tudjunk mélyedni munkánkban. Örömmel üdvözlöm a miniszter elvtárs azon kijelentését, hogy stabil tervek lesznek már ezévből. Sajnos esztendőig a vizsgák előtt az állandó változás, a tantervek megváltoztatása igen sok munkát rabolt el tőlünk. Minden pedagógussal együtt én is örülök a stabilitásnak, mert ez lehetőséget ad munkánk elmélyítéséhez.

Hozzászólásának befejező részén megemlítette a jogász kérdést is. Rámutatott arra, hogy a jogászok mind nélkülözhetetlenebbek lesznek a tanácsok munkájában.

A magyar jogászoknak van kitől tanulni — mondotta. — Példaképp lehet a nemrég hirtelen elhunyt Visinszkij elvtárs, a Szovjetunió külügyminiszter-helyettese, aki elmondott beszédeiben igen sok követendő példát hagyott a nemzetközi jog tanulmányozására.

Az egyetem és a főiskola népfrent-bizottságának tagjai

Dobcsányi Ferenc, a Pedagógiai Főiskola tanársegédjének felszólalása után Csotó Nagy János, az Egyetemi Pedagógus Szakszervezeti Bizottság elnöke az egyetemi

értelmiség nevében javaslatot tett az egyetem és a főiskola Hazafias Népfrent-bizottsága tagjainak megválasztására. Az értelmiségi naggyűlés egyhangúan a következőket választotta a szegedi Egyetem és a Főiskola Hazafias Népfrent-bizottságának tagjaivá:

Dr. Korpásy Béla egyetemi tanár, az Orvostudományi Egyetem korbonctani intézetének igazgatója; Dr. Fodor Gábor egyetemi tanár, a Szervetkémiai Intézet igazgatója, kétszeres Kossuth-díjas, a felsőoktatás kiváló dolgozója; Szádeczki Kardos Samu, a Történeti Intézet docense; Dr. Deméné, dr. Garazi Mária, a Bőrgyógyászati Klinika adjunktusa; Dr. Kiss Árpád egyetemi tanár, a Tudományegyetem Munkaérendrendel kiutalt rektora, az Akadémia tagja, a felsőoktatás kiváló dolgozója; Dr. Vinkler Elemér, az Orvostudományi Egyetem Gyógyászati Vegytani Intézetének docense; Szabó Aladár főiskolai tanár; Dr. Kukan Ferenc egyetemi tanár, az Orvostudományi Egyetem dékánja, a Szemklinika igazgatója, kiváló orvos; Dr. Gál Györgyné, a Kossuth Zsuzsanna Ápolónőképző Iskola igazgatója, az egészségügy kiváló dolgozója; Menyhart Károly harmadéves orvostanhallgató; Horváth Erzsébet, a Természettudományi Kar tanársegéde; Szabó Margit, az Egyetemi Könyvtár könyvtárosa; Ferenczi Ilona gyógyszerész, egyetemi gyakornok; Tari János, a Tudományegyetem és a Főiskola Pártbizottságának titkára; Palásti László, a Pedagógiai Főiskola igazgató-helyettese, Danyi Dezső, a Természettudományi Kar hallgatója; Baráth János, a Tudományegyetem gazdasági műhelyének dolgozója, Brunner Ágnes, a Pedagógiai Főiskola hallgatója; Kiss Csaba orvostanhallgató, az Orvostudományi Egyetem DISZ Bizottságának titkára; Rédei László Kossuth-díjas egyetemi tanár, matematikus; Schultheisz Emil Jogi-kari egyetemi tanár; Szilárd János orvos, az Orvostudományi Egyetem Pártbizottságának titkára; Szentpéteri István, Jogi-kari tanársegéd; Süli Dezső, a Pedagógiai Főiskola gyakorló általános iskolájának igazgató helyettese; Bárdi László tanszéki mechanikus, az egészségügy kiváló dolgozója; Magyarlaci Anna gyógyszerész hallgató; Lenárd Eduárd, az Orvosegyetem gazdasági igazgatóságának gondnoka; Kollár Pálné, a Zenekonzervatórium Munkaérendrendel kiutalt igazgatója; Dr. Kalmár László Kossuth-díjas egyetemi tanár, matematikus; Kolta János, a Szegedi Egyetemi tanár; Tóth Béláné Méra Rozália, a Bölcsész-kar Orosz Intézetének tanársegéde; Dr. Batizfalvy János egyetemi tanár, a Szülészeti Klinika igazgatója, a felsőoktatás kiváló dolgozója; Táborosi István, az Orvosegyetem gazdasági műhelyének villanyterelője; Wagner Richárd egyetemi tanár, a Természettudományi Kar éghajlati intézetének igazgatója; Székelyfalvi Nagy Béla kétszeres Kossuth-díjas egyetemi tanár, matematikus; Bakonyzegi Etelka, az Állami Védőnőképző Intézet igazgatója, a Köztársasági Erendrend bronzfokozatának és az Egészségügy kiváló dolgozója kitüntetésnek tulajdonosa; Hencz Aurél, az Egyetemi Könyvtár igazgatója; Besenyei Etelka, az I. Sebészeti Klinika főnővére; Petrovski Magda ápolónő; Rác István, az Egyetemi Gyógyászati tanszéki laboráns; Tóth Ferenc, a Bölcsész-kar történeti intézetének könyvtárosa.

Buza László akadémikus ezután kérte, hogy egyperces felállással adózzanak a naggyűlés résztvevői az elhunyt Visinszkij elvtárs emlékének. Majd a zárzó elhangzása után befejeződött az értelmiségi naggyűlés.

A magyar dolgozók tiltakoznak Nyugat-Németország újrafelfegyverzése, a Németország Kommunista Pártját provokáló per ellen

Népünk állandóan figyelemmel kíséri napjaink legsúlyosabb nemzetközi problémáját: a német kérdést. A minisztertanácsokhoz, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsához és az Országos Béketeránszhoz naponta százával érkeznek a látviratok, amelyekben a főváros és az ország szinte valamennyi részének lakói kifejezést adnak tiltakozásuknak Nyugat-Németország felfegyverzése, a Németország Kommunista Pártját provokáló per ellen.

A párizsi sajtó a francia-amerikai tárgyalásokról

Párizs (TASZSZ). Az amerikai-francia tárgyalásokat érintve, több párizsi lap megjegyzi, hogy Mendes-France washingtoni útja újból bebizonyította Franciaország függetlenségét az Egyesült Államoktól, továbbá azt, hogy Franciaország legfontosabb külpolitikai problémáit az amerikai külügyminisztérium követeléseinek megfelelően oldják meg.

„Mendes-France igazolja — írja a „Humanité”, — hogy felzárkózik az amerikai politikához. A washingtoni tárgyalások záróközleménye leplezni hivatott azt a tényt, hogy Mendes-France kénytelen volt amerikai álláspontra helyezkedni minden kérdésben, akár a Saar-vidékről, akár Indekínáról, vagy Észak-Afrikáról volt szó.”

A lap megjegyzése szerint Mendes-France azért utazott az Egye-

sült Államokba, hogy „kategórikusan kijelentse, a londoni és párizsi egyezményeket ratifikálni fogják, ő pedig a maga részéről elutasító választ ad a szovjet javaslatokra.” A jobboldali sajtó leplezetlen kiábrándultsággal ír Mendes-France washingtoni tárgyalásainak eredményéről. A „Combat” úgy véli, hogy a tárgyalásokról kiadott záróközlemény „elégé kiábrándító”, mivel „túlásagosan homályos”.

A lap szerint Mendes-France biztosította az Egyesült Államok vezetőit afelől, hogy a francia parlament ratifikálja a bonni és párizsi egyezményeket, „míg a bármiféle tárgyalásokba bocsátkoznak Moszkvával.”

A „Figaro” szerint Mendes-France „teljes erővel és nyilvánosan megerősítette elődeinek kötelezettségvállalásait.”

Nézeteltérések a bonni kormánykörökben a Saar-problémával kapcsolatban

Berlin (TASZSZ). A Saar-problémával kapcsolatban tovább dúlnak az ellentétek Bonn kormánykörében. Ennek a kérdésnek különösen élelőseget adott az a körülmény, hogy a Saar-vidék statutumának elvetése egészben véve, a párizsi egyezmény kudarctól jelentené, minthogy a Saar-vidékre vonatkozóan megkötött alku ennek az egyezménynek szerves része.

Amint az „AFP” bonni tudósítója jelenti, az Adenauer kormánykoalíciójával szemben ellenzék álláspontra helyezkedő német szocialdemokrata párt a szövetségi gyűlésben interpellációt terjesztett elő és követelte, hogy

a Saar-vidékre vonatkozó, Párizsban aláírt francia-német egyezményt vessék el és váltsák fel egy ideiglenes egyezménnyel.

Ebben az ideiglenes egyezményben — mondja az interpelláció — rá kell mutatni arra, hogy a Saar-vidék francia megszállás alatt álló elidegeníthetetlen

német terület, amely a francia megszállási övezeten belül van.”

Az „AFP” hírügynökség közli, hogy a bonni kormány november 22-én ratifikálás céljából a szövetségi tanács elé terjesztette a Saar-vidékről szóló egyezményt.

Az egyezményhez fűzött magyarázó feljegyzés megjegyzi, hogy a békeszerződés megkötéséig a Saar-vidék Németországhoz fog tartozni.

A nyugatnémet kormánykoalícióhoz tartozó Szabad Demokrata Párt szintén ellenzi Adenauer álláspontját a Saar-kérdésben. Amint a „DPA” nyugatnémet hírügynökség jelenti, a Szabad Demokrata Párt képviselői úgy tekintik Adenauer „magyarázó feljegyzését”, mint „sajátos német interpretálási módot.” Fontos tudni — mondják a képviselők — vajjon Franciaország is ugyanígy értelmezi-e ezeket az egyezményeket. Párizsban eddig más szemmel nézték ezt az ügyet.

Az ENSZ közgyűlésének gyászülése A. J. Visinszkij emlékére

New York (TASZSZ). Hétfőn délután az ENSZ közgyűlése gyászgyűlést tartott Andrej Januarjevics Visinszkij-nek, a Szovjetunió külügyminisztere első helyettesének, a közgyűlés 9. ülészakán résztvevő szovjet küldöttség vezetőjének, a Szovjetunió ENSZ mellett működő állandó képviselőjének elhunytá alkalmából.

A közgyűlés állva hallgatta meg Van Kleffens elnök bejelentését. Van Kleffens a következőket mondotta:

Engedjék meg, hogy újból mélyeséges megrendüléssel fejezzem ki Visinszkij úrnak, a Szovjetunió képviselőjének, kollégáknak hirtelen elhunytá alkalmából.

Azok, akiknek alkalmuk volt látni és hallani Visinszkijt ülésükön, akiknek alkalmuk volt vele vitatkozni, sohasem felejtik el gyors észjárását, mesteri érvelését, szónoki tehetségét, éleselmjúságát és iróniáját.

Mindnyájan tudatában vagyunk annak, hogy a Szovjetunió kiváló államférfiút vesztett. Lerójjuk előtte tiszteletünket és részvétünket fejezzük ki családjának, kormányának és országának.

Nem feledjük el Visinszkij, egyik nagytehetségű kollégánkat és meggyászoljuk elhunytát.

Ezután Sziria, Anglia, Franciaország, az Egyesült Államok, India, Irán, Görögország, Lengyelország, Irak, Új-Zéland, Izrael, Pakisztán, a Fülöp-szigetek, Thaiföld, Törökország, Csehszlovákia, a Délafrikai Unió, Burma, a Bjelorusz SZSZK, Kanada, Egyiptom, Jugoszlávia, Szaud-Arábia, Indonézia, az Ukrán SZSZK, Libéria, Afganisztán, Libanon, Jemen és Abesszina képviselője fejezte ki részvétét a szovjet küldöttségnek, a Szovjetunió kormányának és népének. A húsz latinamerikai ország nevében Ecuador képviselője, a skandináv országok küldöttségei nevében Dánia képviselője, Belgium, Hollandia és Luxemburg nevében Belgium képviselője fejezte ki részvétét.

A. A. Szoboljev, a szovjet küldöttség nevében köszöntet mondott mindazoknak a küldöttségeknek, amelyek részvétüket nyilvánították az A. J. Visinszkij elhunytá alkalmából a Szovjetuniót ért súlyos veszteség miatt.

Japán szocialista pártjainak közös programja

Sanghaj (TASZSZ). A japán rádió közlése szerint a japán baloldali és a jobboldali szocialista párt közös politikai programot dolgozott ki arra az esetre, ha hatalomra jutna.

Külpolitikai téren a program Japán jelenlegi függő helyzetének megszüntetését, az Egyesült Államok és Japán között kötött egyezmények érvénytelenítését, vagy felülvizsgálását tűzik ki célul.

A program előírja a normális diplomáciai kapcsolatokat megteremtését a Szovjetunióval és a Kínai Népköztársasággal, valamint a velük folytatott kereskedelem kiszélesítését.

A japán szocialisták állást foglalnak az atomerő nemzetközi ellenőrzése, valamint valamennyi ország fegyverzetének lényeges csökkentése mellett.

A közös program kilátásba helyez számos intézkedést a munkügyi és az egészségvédelem területén is.

Rövid külpolitikai hírek

Párizs (TASZSZ). Vasárnap befejeződött a Francia Nőszövetség V. kongresszusa. A kongresszus egyhangúlag elfogadta a Francia Nőszövetség programját, amely kijelenti, hogy a francia nők harcolnak a békéért és a demokratikus jogokért, valamint felhívással fordulnak a nemzetgyűlési képviselőkhöz, hogy akadályozzák meg a londoni és párizsi egyezmények ratifikálását.

A Francia Nőszövetség e-nökeül ismét Eugénie Colton asszonyt választották meg.

Vasárnap tartották a községi választásokat Ausztria Burgenland tartományában. Az AFP a szavazás végeredményéről a következő adatokat közli: (zárójelben az 1950-es eredmények). Osztrák Néppárt 1990 mandátum (2053).

Szocialista Párt 1573 mandátum (1532).

Osztrák Népi Ellenzék 57 mandátum (41).

Kisebb pártok 78 mandátum (84).

Hazánkban minden hatalom a dolgozó népé! Erősítsd a nép hatalmát! Szavazz a Népfront jelöltjére!

A Magyar Népköztársaság kormányának részvétávirata A. J. Visinszkij elhunyta alkalmából

V. M. Molotov elvtársnak,
Szovjetunió külügyminisztere,
MOSZKVA.
A Magyar Népköztársaság kormánya és a magyar nép nevében mély együttérzéssel fejezem ki Andrej Januarjevics Visinszkij elvtárs — a kiváló államférfi és dip-

lomata, a népek közötti béke fardhatatlan harcosa — idő előtti elhunytá alkalmából. Visinszkij elvtárs neve élni fog a magyar nép emlékezetében.

Boldoczki János,
Magyar Népköztársaság
külügyminisztere

Orvosi jelentés A. J. Visinszkij haláláról

New York (TASZSZ) Orvosi szakvélemény szerint A. J. Visinszkij halálát heveny szívizombénulás okozta.

Részvétnyilvánítások A. J. Visinszkij elhunyta alkalmából

New York (TASZSZ) November 22-én, A. J. Visinszkij elhunytának napján személyes részvétnyilvánítás végett felkereste a Szovjetunió ENSZ-beli képviselőjét **Mendes-France** miniszterelnök és külügyminiszter, **Hammarskjöld** ENSZ-főtábornok, **van Kleffens**, az ENSZ közgyűlés 9. ülésének elnöke, továbbá a Bjelorusz SZSZK, Brazília, Burma, Egyiptom, Jemen, Irak, Irán, India, Indonézia, Libanon, Mexiko, Hollandia, Peru, Lengyelország, Thaiföld, az Ukrán SZSZK, Franciaország, Csehszlovákia, Svédország, Ecuador és Jugoszlávia küldöttségének vezetője, illetve képviselője.

levelük érkeznek a szovjet kormány és az elhunyt hozzátartozói címére. Részvétáviratot küldött **Hammarskjöld**, az ENSZ főtábornok, **Lodge**, az Egyesült Államok küldöttségének vezetője, továbbá Görögország és Libanon küldöttsége. Részvétáviratot küldött **Paul Robeson** és több más haladó szellemű személyiség.

Ezenkívül részvétáviratokkal és levelekkel árasztják el a Szovjetunió ENSZ-beli képviselőit az Egyesült Államok és más országok különféle szervezetei és állampolgárai. E levelek és táviratok kiemelik A. J. Visinszkijnek a békeért folyó harcban szerzett kimagasló érdemeit.

Ünnepség a „Délmagyarország” felszabadulás utáni megjelenésének 10. évfordulója alkalmából

Ünnepi beszédet mond Komócsin Zoltán elvtárs

Ma, szerdán este fél hat órai kezdettel ünnepséget rendez a „Délmagyarország” szerkesztősége és kiadóhivatala a lap felszabadulás utáni megjelenésének 10. évfordulója alkalmából a Közalkalmazottak Szakszervezetének Vörösmarty utcai kultúrotthonában.

Ünnepi beszédet Komócsin Zoltán elvtárs, a Központi Vezetőség agit.-prop. osztályának vezetője mond. Felszólalnak: Benkő Sándor, az orvostudományok kandidátusa, a Szegedi Orvostudományi Egyetem I. sz. Belklinikájának adjunktusa, és Gera Julia, a Szegedi Eszetgyár dolgozója.

A műsorban a szegedi Nemzeti Színház művészei is fellépnek: Moldován Stefánia Arutjunjan Bölcsődelát és Kodály: Székelyfőné című művéből a Kitrákkott mesét énekli. Harmath Éva Kálmán: Csárdáskirálynő című operettjéből Sylvia belépőjét és Lehár: Messze

a nagy erdő című dalát, Szabady István pedig Erkel: Bánk bán című operájából a Borsdalt, Kodály: Hány János című daltjátékából a Toborzót. Kormos Lajos, Juhász Gyula: Ének a toll katonáiról című versét szavalja. Kaló Flórián Petőfi: „A XIX. század költői” című versét mondja el. A Pedagógiai Főiskola énekkara Kodály: Lengyel László, Szeghy: Három orosz népdal, és Bárdos: Szeged felől című művét énekli. A főiskola énekkarát Erdős János vezényli. Zongorán kísér: Paulusz Elemér.

Az ünnepségen a „Délmagyarország” munkás-paraszt levelezőinek, a Szeged felszabadulása 10. évfordulója indított rejtvenyvályázat díjnyertesének, a legjobb üzemi és hivatali sajtófelelősöknek és lapkézbesítőnek a szerkesztőség jutalmakat ad át.

A „Délmagyarország” szerkesztősége és kiadóhivatala szeretettel várja az ünnepségre a lap olvasóit.

Pártélet *

A választási tennivalókról tanácskoznak a kommunisták az e havi taggyűléseken

Ezen a héten tartják meg párt-szervezeteinkben az e havi rendes taggyűlést. A taggyűlések fő napirendi pontja mindenütt a november 28-i tanácsválasztással kapcsolatos tennivalókról megbeszélése. A Hazafias Népfront zászlaja alatt megtartandó választás sikeréhez döntő módon kell hozzájárulni párt-szervezeteinknek, a kommunistáknak. Főleg a választás politikai előkészítésében hárul nagy feladat párt-szervezeteinkre, a párttagságra.

Az agitációs munka természetesen még nem ért véget, az egészen a választás napjáig tart.

Sőt más formában azután is folytatódik: a Hazafias Népfront programjának megvalósítására kell mozgósítani a dolgozókat.

A mostani taggyűlések lehetőleg el kell érni, hogy minden párttag megjelenjen és a taggyűlés tanácskozásának alapján a választás előtti utolsó napok munkájában résztvegyen. Minden párt-szervezet taggyűlésén vizsgálják meg, hogy a maguk területén, munkahelyén hol van még tennivaló a felvilágo-

sító munkában. A párttagok többsége bizonyára tisztában van a Hazafias Népfront jelentőségével és a megválasztandó új tanácsok feladatainak fontosságával. Annak érdekében, hogy ebben a kérdésben mindenki tisztán lásson és ezekről beszélni tudjon, még egyszer tárgyaljanak most a taggyűléseken ezekről is.

Természetesen megbeszélnek a taggyűléseken a szavazás lebonyolításának szervezeti és technikai feladatait is. A taggyűlés hívja fel a figyelmet arra is, hogy a szavazásnál mindenütt az első között legyenek a kommunisták szavazatuknak a Népfront jelöltjére való leadásában.

Mutassanak példát mindenkinek a szavazással is; hogy a magyar öszszefogás eszméje mellett vannak és azt támogatják. Ha az eddigi tapasztalatok alapján megbeszélnek a választási előkészületek állását, egységes elhatározás alapján meghatározzák a feladatokat a hátralévő időre, akkor a választásra jogosultakat teljes számban mozgósí-

sítani tudjuk hazafias kötelezettségük teljesítésére.

A választási kérdések megbeszélésén felül az üzemekben és más munkahelyeken

a választás tiszteletére folyó termelési verseny és a választási műszak eredményeit, kérdéseit is beszéljék meg.

Még az utolsó napokon is lehet fokozni a verseny lendületét, hogy minél többet váltsanak valóra a szorgos munkások abból, amit a dolgozók, vagy egy-egy üzem munkásai vállaltak. A választási verseny sikere közelebb hozza az évi terv teljesítését is, melynek érdekében a választás után is tovább folyik majd a harc. Tovább kell, hogy folyjon a harc a még több és jobb minőségű áruért, a takarékos és olcsóbb termelésért. Ebben az érdeemben beszéljenek a választási versenyéről, a vállalások teljesítéséről. Ellenőrizzék, hogy a felajánlások teljesítése mennyiben történt meg, beszéljék meg milyen lehetőségek vannak a további eredményes munkára.

A vasárnapi agitációs nap tapasztalatai

További jó munkával a tanácsválasztás sikeréért

Népes és lelkes népnevelő-gárda vett részt vasárnap a választási agitációs munkában. Mintegy 1500 párttag és pártönkívüli népnevelő — közöttük tanács-tagjelöltek, választási bizottsági tagok és olyanok is, akik eddig nem vettek részt az agitációban — keresték fel a választókat és beszélgettek velük a legkülönbözőbb problémákról. A beszélgetés központjában a Hazafias Népfront szerepe és az új tanácsok megválasztásának kérdése, a tanácsok munkája állott. A vasárnapi népnevelőmunka tapasztalatai is azt bizonyítják, hogy a helyi közigazgatás kérdéseiről egyre nagyobb az érdeklődés a lakosság körében. A népnevelők többségükben azokat a személyeket keresték fel, akiknél még nem voltak. Ezeket a helyeken általában érdeklődéssel fogadták a népnevelőket és számos kérdést megvitattak velük, bátran és őszintén beszélve mindenről.

Egyes választóközrteben többen nem ismerik még közelebbről a tanács-tagjelölteket, nem tudják miért jelölték őket. Az ezeket többségében a népnevelők ismerték a jelöltet, — mint Majzik elvtárs, az egyik alsóvárosi választókerületben —, s meg tudták győzni a választókat arról, hogy a jelöltjük jól döntött. Alsóvárosban a 134-es választóközrteben felvetődött az a kérdés is, hogy bizonyos esetekben az egyik választóközrte lakói felkereshetik-e majd más szomszédos közrte tanács-tagjait ügyük

intézése végett. Természetesen, ennek nincs akadálya. A választók bármelyik tanács-tagot felkereshetik. Alsóvárosban például Kószó István dolgozó parasztot, a 118-as közrte jelöltjét — aki jelenleg is tanács-tag — már néhányan felkeresték más közrteből is és ő azoknak is intézte dolgát, főleg mezőgazdasági jellegű kérdésekben.

Több választóközrteben a népnevelők és a tanács-tagjelöltek munkája nyomán szoros barátság, ismeretség alakult ki a választók egyrésze és a népnevelők között, akik az első között való szavazásra kérték fel az általuk látogatott családokat. Vasárnap nem egy helyen megállapodtak abban, hogy egy-egy háztól, vagy háztömből csoportosan mennek a szavazóhelyiségre szavazni a Népfront jelöltjeire. Így határoztak például a Széchenyi-tér 17. és a Londoni-körút 18. számú ház lakói is. A 145-ös választóközrteben — Felsőváros-Tarján-telep — néhány választó úgy vélekedett, hogy 28-án a szavazás már csak formai dolog lesz, hiszen a választás már a jelöltgyűléseken megtörtént. Itt a népnevelők helyesen magyarázták meg, hogy a választás vasárnap lesz a szavazással. Ezért kell tehát mindenkinek elmenni szavazni, aki helyesli a Hazafias Népfront programját és célkitűzéseit és azok megvalósulását akarja.

Egyes tanács-tagjelöltek túlzott szerénységűek még mindig nem kapcsolódtak be a választók látogatásába, a velük való beszélgetésbe. Azt mondják, ők nem akarnak maguk mellett agitálni. Pedig a választók elvárják, hogy a tanács-tagjelölt felkeresse őket és megis-

merjék, mielőtt rászavaznának. Akik még nem ismerik tanács-tagjelöltjüket, tudni akarják, milyen ember az, akit majd keresniük kell, ha segítségre, jótanácsra lesz szükségük ügyeik, kérdéseik elintézésére. Ezért a hátralévő időben a tanács-tagok kapcsolódjanak be az agitációs munkába.

A tapasztalatokat figyelembe véve végezzék további munkájukat a népnevelők, s irányítsák a választási agitációt a párt-szervezetek. Fordítsanak nagyobb gondot a tanács-tagjelöltek népszerűsítésére is. Tartsanak kisgyűléseket, s azon szóljának fel a jelöltek, beszéljenek választóikkal, mint ahogy erre készül most például Rókuson Mohácsi Károlyné, a 92-es választóközrte jelöltje is a gázgyár kultúrtermében tartandó kisgyűlésen. A jelöltek szóbeli ismertetése és népszerűsítése mellett a választóközrteben helyezték el fényképeket is és írásban is ismertették a jelölteket: kik azok, milyen emberek, minek alapján jelölték őket stb. Tartsanak a párt-szervezetek, főleg kerületekben olyan kisgyűléseket is, ahol egy-egy közrte lakói által felvetett problémákra, kérdésekre nyilvánosan adnak választ, magyarázatot. Érjék el minden közrteben, hogy ne legyen olyan család — a társadalom bármely rétegéhez tartozik is — melyet — ha igaz szándékú, becsületes magyar emberek — ne keresnének fel a népnevelők és ne beszélgetnének velük a tanácsválasztásról. Érezze mindenki, hogy őrá is számítanak, hogy ő a nagy közösség tagja, aki vasárnap majd tiszta szívvel adja le szavazatát a Hazafias Népfront jelöltjeire.

G. J.

(2)
Ugy lett, ahogy vártam: mosolyogva intett vissza. Ha meg akartam nevetetni, csak a vezetőnevével kellett szólnom. Sokat öltem vele, hogy milyen furcsa etimológiája van az orosz neveknek. Valahol azt olvastam, hogy Turgenyev „tevebőr”-t jelentett eredetileg és Dosztojevskij „sapka lefenyttű”, mások szerint „üstborító”. Mit tudhatom én most már; mit mondok neki; mikor Profimovának hívom? Azt jelenti-e az, hogy „macskafarkinca”, vagy azt; hogy „medvetalpacska”. Akár az egyiket teszi, akár a másikat, én ilyen csúnyát nem mondok, csak annak, aki rosszat tesz, például, tea-főzőskor a mahorkás skatulyába csippent bele a teás helyett, vagy Cicéroval támasztja föl az asztal lábát.

Mindig csak ilyen komoly vonatkozásban szólítottam a családi néven, különben Diának hívtam, mert Lidia Alexajevna volt a keresztnéve és otthon Lidovának hívták. Én a Diát jobban szerettem. Abban benne ragyog az egész Olimpos és azt hiszem, hogy négy szemközt Horátius is csak Diának hívta a maga Lidiáját.

Sajnos, a bódéban megint meggyőződtem róla, hogy hazámban nem nagy becsülete van a klasszikus kultúrának.

— Mennyi pénze van készletben? — kérdezte tőlem a csillagos pénzügyőr.

Őszintén szólva jólesett ez a kérdés. Nem lehet az olyan vesznitért ország, ahol a hivatalos nyelv ilyen szépen megmaradt a maga régi integritásában.

— Nincsen nekem barátom, egy megveszekedett garasom se. Százötvenhat korona negyvenhat fillér tiszti lénung volt nálam, mikor hadifogságba

Hannibál föltámasztása

Móra Ferenc regénye

estem, az ő őrízetbe vették Perokopban, kaptam róla írást is.

— De az írása meg van róla?

— Nincs.

— Akkor ez irányú bejelentése nem vétetik figyelembe.

Egy darabig imponálóan harsogott a toll a papíron, aztán következett a punktum saliens.

— Tiltott írárok, propagandanyomtatványok, izgató röplapok vannak önnél?

— Azok nincsenek.

— János, motozni!

Nem vagyok csiklandós, nyugodtan álltam, hogy János kicsipcsicókázza magát rajtam. Csak-hogy a vakvarjúcska még hátra volt.

— Vetköztesse le!

Csak most jutott eszembe, hogy micsoda kincesen járok én a csizmámban. Odaléptem az asztalhoz önkéntes vallomástételre:

— Kérem, előadom én ügyis, ami nálam van. Tessék elhinni, nincsen semmi aktualitásuk.

— Majd elvállik! — intett a csillagos ember és a csillagatlan János gyakorlott kézzel lekapta a csizmáimat. A bélés körül kiszedegette az apósom receptpapírjain írt jegyzeteimet és mint gyanús objektumokat előállította őket az asztalon.

— Persze, muszka betűk — villant föl diadalmasan a hivatalos ember szemé, ahogy felemelte az egyik kutyanyelvet.

— Ne úgy, könyörgöm, lábbal tetszik fölfelé tartani.

— Mindegy az, muszka írás ez, akármerről nézem. Engem nem tesz bolonddá az úr, gyermekkoromban Zomborban is ilyenek voltak a Mitetszik boltosnak a siltjén.

(Folytatása következik)

Mosónók panasza

Ki ne emlékezne József Attila szívbennyilláló soraira: Már egy hete csak a mamára gondolok mindig meg-megálva.

En már több hete csak e sorokra gondolok újra s újra. Pontosan azóta, hogy az egyetemi mosodában jártam. Talán azért, mert a mosoda a József Attila diákotthonban van; no meg azért is, mivel Attila anyja szintén mosónő volt. Igaz: más világban. Két világháború ráta meg a földet azóta, s forradalmak, amilyeneket sosem látott addig a történelem. Csillagok tűntek, új csillagok keltek a világ fölött. Más ország lett Magyarország. Más lett a mosónők sorsa is. Ezt a megmászott, árnyait elhullatott életet keresi az újságíró, ki arra hivatott, hogy megírja a mindennapok történetét. Ezt kuttattam tehát az egyetemi mosodában, a diákotthon pincesorában.

Hogy is volt? A sötét pincefolyosóra a kazánház forró, remegő levegője tódul ki egyik ajtón. Azután a mosodához érek. Belépek s megcsapja mellem a fűlesztő, gőzös levegő. A nyitott kis pinceablakon oszlopban tódul ki a gőz az udvarra, ahol a hideg őszi szél szétszaggatja, szerte hordja. Kint hideg van, őszi, észak szél; de idebent a hőmérő 30 fokon felül jár. Körben nagy üstökben fő a ruha. Igaz: nem mindegyikben. Így hát akkor ma még elég jó idő van. Mert mi lehet itt, ha teljesen kihasználják az üzemet? Mi lenne? Nézzük csak, mi mindent mosnak itt. Körülbelül harminc egyetemi tanosok, a főzőkonyha és vagy öt diákszálló minden szennyesét. Nyolc mosónő végzi — gépekkel. Munka, nehéz — de el kell végezni. Nem gyönyörűség. Csak a tiszta ruha szép. Az igen. De mennyi munka van avval a sok ruhával, míg fehéren, vasaltan, szépen sorba rakható? Bizony sok. Sok fátárságukba kerül a mosónőknek.

A szocializmust nem lehet egycsapásra megvalósítani. A mosónők munkája ma is nehéz. De minden tett, amely ezt a munkát könnyíti, a szocializmust építi az egyetemi mosodában. Mit tettek hát a mosónők könnyebbé, segítségére? Ruhát adtak a munkához. Megjavították a régi, romlott szárítót. A gázvasalót, melynek bűztől sokan rosszul lettek a gép mellett — ügyes újtással gőzvasalóvá alakították át. Mindennek örülnek a mosónők. Könnyebb a munkájuk. Tóth Istvánné tizenkét éve dolgozik itt, fel tudja mérni a segítséget. Persze nemcsak azt látják meg a mosónők, amivel segítettek rajtuk. Látják és kimondják azt is, amire szükségük lenne. S meg kell látni az újságíróknak is.

Az ablakban néhány edény sorakozik: egyik mosónő ebédje... Lent pedig, az ablak alatt, a mosókonyha vízes betonján egy kosár szemét. A falon, a nyirkos, párás falon vékony fapole. Rajta ugyancsak edények. Megint néhány asszony ebédje. Egy üres üst fedelén kis fazék, lábaska. Itt is ebéd. József Attila verse cseng fülemben: „Kis lábaskában hazahozta kegyelmeséktől vacsoráját...” Kegyelmeséket elfújta a szél. Üzemeinkben éttermek vannak. Illendő lenne egy kis helyiséget juttatni a mosónőknek is, ahol nyugodtan elfogyaszthatják ebédjüket. De nem csupán az étkezés miatt. Másért is... Még alig öt perce voltam a mosodában. A sűrű pára már megülte a ruhámat. Ekkor fedeztem fel az ajtó mellett a fogaszt. Egyszerű vas állófogas, körfogas, amilyen a hivatalokban, orvosi rendelőkben és ügyvédi előszobákban szokott állni. Talán valamivel kopottabb. Rajta ruha, rengeteg ruha. Milyen ruhák ezek? — Hát a mi ruháink. Ezekben járunk haza. Mert itt a munkaruhában vagyunk, melyeket az egyetem adott... — magyarázza az egyik mosónő.

Tehát itt vannak az ő utcai ruháik! Itt: a gőzben, nedveségben. Miért? Miért nem lehet egy kis helyiséget biztosítani részükre, ahol nyugodtan át is öltözhetnek, ahol a ruháikat tisztán, mondá nagy részegen mellettem, hogy: „szemtelen”. Meg se gondolom, hogy rólam beszél, s a mint feléje fordulok, azt mondja: „igen, igen, szemtelen! mit szemtelenkedik itt?”.

gább. Aztán még más is bántja őket.

— Mikor itt járt a főorvos, azt mondta, hogy pótlék is jár nekünk a nagy meleg miatt. Még a nyáron, a nyár elején történt ez. Pótlékot nem kaptunk. Nem is tudjuk mi lesz vele... Szóval: jár, vagy nem jár? Mert éppenséggel — ha jár, hiszen meleg az van — elkelve az 556 forintos fizetés mellett. Tán hat forinttal kapunk többet a takarítónőknél s a munkánk bizony nehezebb... .

Mi baj van még? Várom, hadd panaszkodjak ki magukat, Hiszen már csak az is jól esik az embernek, ha elmondhatja, ami bántja. Akkor meg különösen kívánczok minden, ha abban a reményben beszélek, hogy meghallják azok is, akik segíthetnek, akiknek segíteniük kell. Milyen panasz van tehát ezen kívül? Nincs rendes ivóvízünk — mondják. A vízvezeték a szárító mellett jön a falban s így nagyon felmelegszik a víz.

De mindennél fontosabb az, hogy segítsenek rajtuk egy kis helyiséggel, ahol ruháikat lerakhatják, ebédjüket elfogyaszthatják.

Megjelent a Társadalmi Szemle új száma

A Társadalmi Szemle most megjelent októberi száma vezércikkben foglalkozik a Központi Vezetőség októberi ülésének jelentőségével.

Markója Imre »A tanácsok — népi demokratikus államunk politikai alapja« címmel írt cikket. Zentai Béláné és Kahullts László írása a fogyasztási cikkek gyártása és a mezőgazdasági gépgyártás terén mutatkozó fogyatékoságokat elemzi és rámutat a gépipar átcsoportosításának meggyorsítását szolgáló legfontosabb feladatokra. Jávorka Edit cikke a vásárlóerő, az árualap és az életszínvonal összefüggéseit vizsgálja. Soós Gábor cikkének címe: »A gépállomások szerepe a mezőgazdasági termelés fellendítésében«. Széchenyi István közgazdasági nézeteivel foglalkozik Mátyás Antal írása.

A Szemlében Komját Irén a londoni és párizsi egyezményekről ír, Fogarasi Béla a zürichi filozófiai kongresszusról számol be. Sarkadi János az okorkutatás legújabb ha-

zai eredményeit ismerteti. Ungvári Tamás »Howard Fast és az amerikai nép harca« címmel Fast irodalmi munkásságát méltatja. A Könyvismertetések rovatában Waldeck Rochet: »A francia parasztság útja a felszabadulás felé« című könyvét Gyovai Gyula, Veres Péter: Almáskert című kisregényét Diószegi András ismerteti.

— Mikor eljöttem a mosodából, kiléptem a József Attiláról elnevezett kollégiumból, újra a nagy költő sorai muzsikálnak a szívemben:

Anyám volt, apró, korán meghalt, mert a mosónők korán halnak, a cipelesztől reszket lábuk és fejük fáj a vasalástól...

Ezt írta József Attila az ő édesanyjáról. Ez volt a mosónők élete régen. De ma nem lehet ez. Ha már a technika lehetővé tette, hogy ne kelljen a magas padlásokra cipekedniük, ha már arról tudunk gondoskodni, hogy ne fájjon fejük a vasalástól, hogy mindeztálal ne ogy korán haljanak — akkor kisebb gondjaikon, bajaikon is segíthetünk. És kötelességünk is segíteni: ha közösséget vállalunk mindenki gondjaival, csak úgy építjük a szocializmust.

NÉMETH FERENC

Választási kiállítás a Somogyi könyvtárban

A Somogyi Könyvtár dokumentációs kiállítást rendez a tanácsválasztás tiszteletére. A kiállításra kerülő anyag szemléltető módon mutatja be az uri Magyarország családsokban és trükkökben bővelkedő „választásait”, ugyanakkor bőséges hírlap és könyvanyaggal illusztrálja felszabadult népünk jogainak kiteljesedését a nép valódi képviselőinek megválasztására.

A kiállítás a múzeum előcsarnokában tekinthető meg, naponta 10—6 óráig.

Petőfi Sándor: A szabadszállási választás

Részlet a költőnek a „Március Tizenötödike” 1948 június 19-i számában közzétett nyilatkozatából.

Másnap korán reggel fölmentem a városházához, hogy ott bevárjam a vidékieket, s ha mindnyájan együtt lesznek, a választás előtt igazoljam magamat a rám dobált vádak ellen. Néhány percig állhattam ott magamban, midőn mellett e szót hallom: „szemtelen”. Oda pillantok, ki szól? — hát egy tiszteletreméltó invidividum, ki fiatal korában az apámól negyven bankó forintot kért kölcsön, adott is neki. Később tudta meg az apám, hogy a jó madár saját apjától puskát, pisztolyt, és lovat lopott, s elugrott pusztai betyárnak... Egy ideig betyárkodott, aztán elfogták, s utóbb szabadszállási bíró lett, és ettől fogva nem a szomszéd határokat, hanem csak szüleitésvárosát lopta. Ez az ember, ha ugyan embernek lehet nevezni, mondá nagy részegen mellettem, hogy: „szemtelen”. Meg se gondolom, hogy rólam beszél, s a mint feléje fordulok, azt mondja: „igen, igen, szemtelen! mit szemtelenkedik itt?”.

Oda léptem hozzá, s így szólék: — Kérem az urat, válogassa meg a szavakat. — Nem válogat meg a szavakat, felelt a részeg pimasz; hogy mer az úr itt szemtelenkedni? — Még egyszer ismétlem, szólék, válogassa meg a szavakat! Mire ezt kimondtam, azt vettem észre, hogy körülvettem egy egész dühögő részeg csorda. A jel meg volt adva, mindenhonnan tódultak felém, s több mint száz torok bögte körülöttem: — Ez a hazaáruló, ez az akasztófárával muszka spion, aki el akarja adni az országot; szagasd szét, üsd agyon! — Megálljatok, polgárok, kiálték, hagyjatok szólni, hadd igazoljam magamat. — Nem hagyjuk szólni, agyon üjtük! — így üvöltöttek iszonyú szidalmak, piszkolások, káromkodások között. Ekkor már a kapu alá toltak; látván, hogy szóhoz nem jutok, kérdém, hol a bíró? — Én vagyok, mit akar? — szóló melletttem egy vén ember. — Bíró uram, mondom, felelős érte, ha bántanak!

Munkásikerek a tanácsválasztási ünnepi műszakokon

Egy nap alatt terven felül 1700 női ruhaanyagot való fonát

Az ünnepi műszak hétfői, első napját kedden délelőtt pontosan értékelték a Szegedi Textilművekben. A tanácsválasztások tiszteletére folyó ünnepi műszak kiváló eredményt hozott. Hétfőn a Textilművek dolgozói napi tervüket 105.7 százalékra teljesítették. A százalékok mögött jó eredmény áll. A napi terv túlteljesítése azt jelenti, hogy 1700 női ruhaanyagot elegendő fonalat készítettek — egy nap alatt és a terven felül. Hétfőn különösen szép eredményeket ért el a gyűrűsfonók közül Vörös Emilia, Matuszka Eszter és Jójárt Anna. A fánccsévélőben nagyszerű eredményvel dicsekedhet Tóth Gézánné, Gazdag Julia és Győri Piroška. De valamennyi dolgozót elismerés illeti a hétfői nap jó eredményeiért.

Az Erőműben...

Hétfőn reggel a Szegedi Erőműben is lelkesen kezdődött az ünnepi műszak. A turbina gépesek vállalták, hogy a tanácsválasztás napján is választási őrséget állnak. Teljesítményüket két százalékkal emelik. Ehhez csatlakoznak a szivattyú kezelők. A kazánházi fűtők, adagolók igérték, hogy a salak éghetőségét fél százalékkal csökkentik. A széntakarékosságnál a három brigád együtt véve egy tonna szenet takarít meg a műszakok alatt.

Két szénrakodó brigád is előbb rakja ki a vagonokból a szenet. Teljesítményüket 260 százalékról 280-ra növelik. A szénbehordó brigádok több csille szenet visznek be. Sikeresen folyik a műszak.

Misán György

A Gőzmalomban...

A Szegedi Gőzmalom dolgozói nagy lelkesedéssel készülnek a tanácsválasztásokra. Tudják, hogy a minőség állandó fokozásával dolgozó társaiknak jobb kenyert tudnak biztosítani. Az üzem minden dolgozója szocialista munkaversenyben van és igekezik vállalásaikat túlteljesíteni. Azt ígérték, hogy napi terv-

ket az ünnepi műszak alatt 12.9 százalékkal túlteljesítik és a november havit tervet 28-án 6 órára befejezik. A vállalás teljesítésében eddig élenjár Kónya János koptató, s a tökéletes gabonaszűrtással a jobb minőségű liszt előállítását segíti. Sánta Miklós almolnár a hozzá beosztott dolgozókat szakmai-

lag segíti és brigádjában száz százalékon alul teljesítő dolgozó nincs. Vörös József raktári dolgozó a brigádjával állandóan 130—140 százalékra teljesíti a normát. Nagy gondot fordít a gabonaszűrésére, a kerülésére, hogy minél több kenyér jusson a dolgozók asztalára.

Huszár Mihály levelező

Ahol a háztartási mérlegek készülnek

A mérleg is hozzátartozik a konyha felszereléséhez, akárcsak a főzőkanál, a mozsár, vagy a vasaló. Mindig jó, ha kéznél a mérleg és pontos. Sokáig hiányzott ez a cikk az edényboltokból, vasas üzletekből. A helyi ipar most már tömegben gyártja. E hónapban a Szegedi Fémpari és Finommechanikai Vállalat 650 darab mérleget készített. Még ez is kevés. Decembemben már 800 darab kell és jövőre, 1955-ben 15 ezer a megrendelés.

„Meglesz az e havi előirányzat” — ígéri a dolgozók — „Nehezen” — aggodalmaskodik az igazgató. A mérleg összeszerelőkre vár a munka neheze. Most is megteszik a magukét — csak pontos mérleget adnak tovább.

Az üzem hátsó épületének két emelete a mérleg birodalma. Lent az első emeleten még sötétszínű, szürke darabokban hever az asztalokon a mérleg minden alkatrésze. Ezekből nem lehet kinézni a tetszetős, szépen „játsszó” mérleget, amit egy emelettel feljebb látni csomagolás-

ra készen. A munkások valóságos „varázslók” a szerelésnél. Kiss József például a tányéron egy kilogrammos súlyt helyez ide-oda. Figyeli, milyen érzékenyen reagál a súlyra a mérleg nyelve.

— Még nem pontos — szól munkája mellől, majd ismét odább teszi a próbasúlyt és igazítja is valamit.

— Most már pontos lesz — mondja később és szavát a mérlegnyelv játéka igazolja. Öt-hat mérleget tesz rendbe naponta. Egytől egyik pontosak. H. Török Sándorné is jól dolgozik és nyolc mérleg meg sem áll. Ellenőrizni lehet mindkettőjük munkáját — mindig pontosan működik az általuk készített mérleg.

Jól halad a szerelés, de ez csak olyan előmelegítő. Még több mérleget akarnak gyártani. Börsök Andrásné is úgy vélekedik, hogy a tanácsválasztási műszaknak új eredményeket kell hozni. A festés előtti műveletek — előkészítés — az ő dolga. Benzinben fürdelt a mérlegeket. Zsírozza a nikkelezett részeket is, amely a festőműhelyből kerül ki.

S örül a háziasszony, ha ezeket a mérlegeket megvásárolja. Mert olyan szépek, jók. Frissen festve a villanyfényben csak úgy csillognak. Damjanov Sándor érti is a festés mesterességét. A fűvécset úgy irányítja, hogy kellő festéket kapjon minden rész. Mikor egy-egy darab már kész, a polcra rakja, a többi mellé. Vagy ötven, de lehet, hogy hetven is sorakozik már itt tisztításra, csomagolásra várva. Naponta 27—28 mérleget fuvat be festékkel az előírt 16 helyett.

Versenyt kezdeményeztek a felső emeleten a tanácsválasztási műszakra. Börsök Andrásól indult ki a gondolat. A szerelőket akarják egy kicsit „megszorítani”. Börsök András, Kovács Zsuzsával csaknem azonos munkát végez. Így ök ketten versenyre is léptek egymással a tanácsválasztási műszakon. Az eredményük most is jó és ha nekik lennének, csak legyen, aki győzi őket munkával.

(r. j.)

Az ünnepi műszak hírei

— A JUTAÁRUGYÁRBAN könynyített gabonaszűrés szűrését kezdték meg ezen a héten. Ez azt jelenti, hogy több zsákot szőnek a rendelkezésre álló fonálból, mint eddig. A hétfői napon a szűvőde a vetéstervét 113.9 százalékra teljesítette. A fonóda is jól dolgozott, ott a tervteljesítés 105.8 százalékos volt.

— A CSONGRÁDMEGYEI SEP-ROGYÁRBAN a tanácsválasztási műszak első napján az előirányzatot 107 százalékra teljesítették a dolgozók.

— AZ ELSŐ SZEGEDI SZABÓ SZÖVETKEZET dolgozói a tanácsválasztások tiszteletére vállalták, hogy 1954-es évi tervüket december 18-ára befejezik.

— A leszek, ha lehet, választót a bíró; jöjjön hát föl.

Fülkisért az emeletbe. Ott találkoztam a követválasztási bizottság elnökével, egy kicsapott notáriussal, ki a néppülésen azt nyilatkozta, hogy ha a nép agyon nem ver, ő fog agyon löni.

— Ugyan minnek jött ide, hogy mert ide jönni? szolt ez, miután a nép úgy föl van ingerlve ön ellen?

— Ki ingerelte föl? én-e vagy önök? — feleltem; egyébiránt ez nem kérdés, csak annyit mondom, hogy ön és a bíró felelősek ért.

— Ha ebben a pillanatban el nem takarodik ön a városból, felelt a kicsapott notárius, mi nem kezese-dünk életéért!

— Így hát nincs mit tennem, szólék, mint távozom, de arra ügyeljenek, hogy ne csak személyemet ne bántsák, de még csak ne is insultáljanak. Valóban gyönyörű! így értelmezik önök a szabadságot? Így gyalázzák meg önök saját városukat, melynek neve Szabadszállás!

— Az a szabadság, felelt a követválasztási

Éljen a Hazafias Népfrent: a magyar népi erők egységes, országépítő mozgalma!

Tanácsstagjelölt iskolaigazgató

Az újszegedi általános iskolába járó gyermekek szülei ismerik, becsülik, szeretik Harmath Istvánt, az iskola igazgatóját. Talán nem is akad olyan édesanya, aki ne beszélt volna gyermekének nevelőjével. A közös cél hozta őket össze: gyermekeik tanulása, jövőjének biztosítása. Az iskolának tanulmányi eredményei, fejlődése, az új tantermek, felszerelések, a szakkörök, Harmath István igazgató odaadó, figyelmes, gondos munkáját dicsérik. 1950-ben 11 tanulócsoport és 16 nevelő volt az iskolában. Ma 17 tanulócsoport működik, 22 nevelő tanítja a gyerekeket, a 390-es létszám 490-re emelkedett — nőtt a feladat: jól irányítja az iskola munkáját Harmath István, aki maga is tovább tanult. A tanítóképzőt 1942-ben végezte el, majd Ásotthalmán az általános iskolában tanított. 1949-ben a rókusi iskola úttörő vezetője lett. Igazgatói kinevezése után beiratkozott a szegedi főiskola pedagógus továbbképző oktatására, pár hónappal ezelőtt tette le sikeresen az államvizsgát: magyar-történelemszakos tanár lett. Az iskolában történelmet tanít és nemcsak a gyerekek nevelője, hanem az Újszegedi Kender-Lenszövé Vállalat dolgozóit is tanítja az esti iskolán.

És most jelölték az I. kerület 59. választókerületében tanácsagnak.

— Szeretném — mondotta —, hogy a körzetben lévő népboltot kibővítenék. Az újszegedi liget parkifozását is szorgalmazzuk és mindent megteszünk még inkább, mint eddig a körzet lakóinak érdekében.

Vasárnap, amikor az újszegedi dolgozók az úrnékhöz járulnak, nyusodt lelkiismerettel, bizalommal szavazhatnak Harmath Istvánra.

Lacsán Mihályné, a 17. körzet jelöltje

Lacsán Mihályné lelkesedéssel jelölté az I. kerület 17. számú körzete a városi és kerületi tanácsba. Lacsán Mihályné Szegeden mindenki ismeri; az egész emberiséget átfogó hatalmas békemozgalom egyik harcosa, a városi békebizottság titkára. Szeretik azért a nagy önzetlen munkáért, amelyet a békemozgalom erősítéséért évek óta folytat.

Lacsán Mihályné a szegedi békeirodát megalakulása óta, öt éve vezet és hatalmas szervező munkájának eredménye, a több mint 800 szegedi békebizottság. Ezek a békebizottságok az üzemekben, hivatalokban és a lakóterületeken harcolnak a béke nagy ügyéért, harcolnak azért, hogy az emberiséget megóvják egy harmadik világháború borzalmaival. Lacsán Mihályné kimagasló békemozgalmi munkájáért még 1952-ben kormányzatunk a Népköztársaság Érdemérem arany fokozatával tüntette ki. A Koreai Népköztársaság is kitüntette a Nemzeti Zászló érdemrend harmadik fokozatával Lacsánét, a koreai fegyverszünetért folytatott nagyszemű békeharcos munkájáért.

Lacsán Mihályné tanácsaggyá jelölése nemcsak a nagyszemű békeharcosnak, hanem a közért eddig is sokat harcoló asszonynak is szól. Nem volt egyetlen békebeszélgetésen felmerült probléma, panasz, vagy kívánság, melyet Lacsán Mihályné, ha csak egy mód volt rá, el ne intézett volna. Most, hogy tanácsag is lesz, még jobban igyekszik majd a kerületünk ügyes-bajos dolgait is elintézni.

Szeged város I. kerületi tanácsa és a megyei jogú városi tanács tagjainak jelöltjei

Városi I. kerületi tanács választókerületeinként: *

1. Dénes Leó Vb. elnök, fatechnikus
2. Dr. Lőránt László ügyvéd
3. Kovács Istvánné segédmunkás
4. Ádám Ottó színházi főrendező
5. Nagy István Vb. elnökhelyettes, egyénileg dolgozó araszt
6. Götz Gyuláné fonónő
7. Pusztai Andor Á. B. vezető, bormunkás
8. Tari Jánosné tanár
9. özv. Liptai Árpádné háztartásbeli
10. Kurucz András csoportvezető
11. Kókai János gépész
12. dr. Karátsony Aladár orvos
13. Ördögh János tisztviselő
14. Mészáros Anna műtősnő
15. Perei Zsuzsanna egyetemi hallgató
16. Eperjesi Kálmán főiskolai tanár
17. Lacsán Mihályné cipőfelsőrészkesztő, Békettitkár
18. Jenei Hedvig MÁV alkalmazott
19. Dani Mátyásné háztartásbeli
20. Szundi Lászlóné segédmunkás
21. Becker Józsefné fodrász
22. Zucker Hilda zenekolaj igazgató
23. Kelemen Ferencné üzemi dolgozó
24. ifj. Papp Zoltán újságíró
25. Hollósi Miklós előadó
26. Láng Károly árudavezető, kiskereskedő
27. Lehoczky Lajos főellenőr
28. Náfrádi Józsefné sütőipari dolgozó
29. Pluhár András ok. mérnök
30. Hódi Imre kör. előadó
31. Stein László MÁV segédmunkás
32. Orosz Imréné gyárimunkás
33. Rozsos Antalné üzletvezető
34. Kataró Pálné gyárimunkás
35. Mogyorósi István rendőrszázados
36. Markos Károly személyzeti felelős
37. Szabó Imréné háztartásbeli
38. Korek Józsefné osztályvezető
39. Konyesny Mária tanár
40. Mison Gusztáv Vb.-titkár
41. Ördögh Andrásné gyárimunkás
42. Körmöczy József gyárimunkás
43. Tamási Imréné háztartásbeli
44. ifj. Laczko Mihályné gyárimunkás
45. ifj. Tóth György gyárimunkás
46. Tézska Mihályné gyárimunkás
47. Farkas Oszkár boltovezető
48. dr. Gergely Győzőné általános iskolai nevelő
49. Benkő József járásbíró
50. dr. Kosztolányi Gyula járásbíró
51. Matók Andrásné háztartásbeli
52. Bolos István felsőbörzsabász
53. Bánfy József gépész
54. Vass Zoltán tervelő
55. Márkus János gyárimunkás
56. Molnár Terézia védőnő
57. Rezsék Margit háztartásbeli
58. Pozsár József vasesztergályos
59. Harmath István iskolaigazgató
60. Dobó István kertész
61. Frányó Antal művezető
62. Sziheiszky János géplakatos
63. ifj. Fodor István tsz-tag
64. Maróti Sándorné háztartásbeli
65. Petrik Iona tudományos dolgozó
66. d. Papp Gyula nyugdíjas
67. Zsiga Antalné adminisztrátor
68. Bódi Ferenc asztalos
69. Vásárhelyi István tsz-tag
70. Kiss Sándor főhadnagy

* A jelöltek neve előtt lévő számok nem a sorszámozást, hanem a kerületek számait jelzik.

Hol szavaznak az I. kerület választópolgárai

Az 1., 2., 4., 5. választókerület és városi választókerület lakói a Magasépítési Technikumban (Horváth Mihály utca 2. sz.) szavaznak, a 3. és 8. kerület lakói a Szegedi Kiskör. helyiségében, Kelemen-u. 11., 6-os: Radnóti-gimnázium (Sztálin krt. 6.), 7., 13., 14., 16-os: Árpád-téri általános iskolában, 9., 10., 11., 12-es: Tömörkény-leánygimnáziumban, 15., 17., 18., 20-as: a Pedagógiai Főiskolában, 19., 21., 22., 23-as az Ady-téri egyetemen, 24., 25., 26., 28-as a

Zeneművészeti Szakiskolában, 27., 29., 30., 31-es a Szakszervezeti Székházban, 32., 33-as a Gutenberg-utcai leányiskolában, 34., 35.-ös a Gutenberg-utcai fiúiskolában, 36., 37., 40., 41-es a Mérey utcai közlekedési iskolában, 38., 39., 43., 44-es Madách-utcai iskolában, 42., 45., 46., 47-es: Gyógypedagógiai iskola (Osztrovszky u.), 48., 49., 50., 52-es: Szentgyörgy-téri ált. iskolában, 51., 53-as Munkácsy-utcai kultúrházban, 54., 55.-ös a Munkácsy-utcai Ady Endre diák-

otthonban, az 56., 156., 57., 157., 58., 158., 65., 165., 66., 166., 68., 168.-as: a Tanítóképzőben, az 59., 159., 69., 169.-es a Csanády-utcai ált. iskolában, a 60., 160., 62., 162. a Kertészeiben, a 61., 161., 63., 163. az Ifjú Gárda fiúotthonban. A József Attila telepi ált. iskolában a 64., 164., 67., 167. választókerület, illetve városi választókerület lakói szavaznak. A 70., 181. választókerület, illetve városi választókerületben a fegyveres és rendészeti testületek tagjai szavaznak.

Megeyi jogú városi tanács városi választókerületeinként: *

1. Dénes Leó Vb. elnök, fatechnikus
2. Vass László KISOSZ vezető
3. Kerényi Mihály légós, B. M. beosztott, közalkalmazott
4. Dr. Boros Imre adjunktus
5. Nagy István Vb. elnökhelyettes, egyénileg dolgozó paraszt
6. Vass István főkönyvelő
7. Jávor Tiborné orvostanhallgató
8. Béres Sándorné háztartásbeli
9. Héviz Jánosné szakszervezeti dolgozó
10. Forró Antal gyárimunkás
11. Tóth János gondnok
12. Csapó Mihályné házfelügyelő
13. Nyerges Ferenc szabó
14. Bartucz József osztályvezető
15. Perei Zsuzsanna egyetemi hallgató
16. dr. Szeghy Endre főiskolai tanszékvezető
17. Lacsán Mihályné cipőfelsőrészkesztő, Békettitkár
18. dr. Kahán Ágoston adjunktus
19. dr. Martonyi János egyetemi tanár
20. Bárdos Miklós személyzeti osztályvezető
21. özv. Bodó Pálné szövőnő
22. Simon Béla vállalati igazgató
23. dr. Lerner Károly iskolaigazgató
24. ifj. Papp Zoltán újságíró
25. Hallósi Miklós előadó
26. Láng Károly árudavezető, kiskereskedő
27. Andó József honvéd őrnagy
28. dr. Nagy László orvos
29. Both Ödönne övönő
30. Piskolti László házfelügyelő
31. ifj. Hegedűs László gyárimunkás
32. Novák György előadó
33. Németh Józsefné gyárimunkás
34. Csamangó Ferenc kőműves
35. Mogyorósi István rendőrszázados
36. Markos Károly személyzeti felelős
37. Seregi Istvánné gyárimunkás
38. Csillag Miklós színházigazgató
39. Nagymihály Sándor járásbíró, elnök
40. Mison Gusztáv Vb. titkár, volt gyárimunkás
41. dr. Kiss Istvánné háztartásbeli
42. Rábai Imréné egyetemi előadó
43. Bacsilla János nyugdíjas
44. Juhász Zoltán lakatos
45. ifj. Tóth György gyárimunkás
46. Gerő Pál lakatos
47. dr. Gergely Győző vezető főorvos
48. Nagy Géza vállalkozó
49. Tombác Ferenc
50. Nyilas Zoltánné gépíró
51. Gallé László gimnáziumi igazgató
52. Bolos István felsőbörzsabász
53. Gera József fűtő
54. Bálint Ferenc technikus
55. Juhász István gyárimunkás
156. Boda József erdőigazgató
157. Fischer Miklós művezető
158. Varga István kereskedelmi alkalmazott
159. Vajda László gépész
160. Sántha Józsefné háztartásbeli
161. Jáger Kálmán kiskertész
162. ifj. Héger Károlyné háztartásbeli
163. Kőrösi Lajosné gyárimunkás
164. Lakatos Antal gazdálkodó
165. Ábrahám Józsefné takács
166. Papp Mihály gazdálkodó
167. Sallai Imre előadó
168. Tulkán Jánosné
169. özv. Dékány Istvánné gyárimunkás
181. Páka Márton főhadnagy.

Szülők, pedagógusok jelöltje

Korek Józsefné a tanácsok megalakulása óta immár négy esztendeje irányítja városunk oktatási ügyeit, vezeti a Városi Tanács Oktatási Osztályát.

A gyermekek és a felnőttek tanulását egyaránt szívén viseli. Az ő működése alatt fejlődött a dolgozók iskolája ezek tanulását szolgáló intézmény. Az ő négyéves munkája járult hozzá, hogy városunkban végképp megszűnt a mult rendszer káros hagyatéka: az analfabétizmus. Az ő munkája nyomán is bővültek városunk iskolái, új tantermek létesültek, fejlődtek az óvodák, az új napközi otthon hálózat létrehozásával és bővítésével csökkentek a dolgozó szülők gondjai. Sok dolgozó anya gondol rá szeretettel, mikor gyermekét a napközi otthonba viszi vagy a napköziből hozza.

A jó ellátásban, a gyermekek, a szülők, a pedagógusok gondos irányításában mindenütt megtaláljuk Korek Józsefné munkáját. Nem csoda, hogy a tanácsagjelölt gyűléseken sokhelyen szóba került Korek néve. Az I. kerület 38-as választókerületében tanácsagnak jelölték. És most, amikor megjelennek a Hazafias Népfrent jelöltjeinek nevei, meglepődéssel beszélnek Szegeden Korek Józsefné jelöléséről: valóban a tanácsba való.

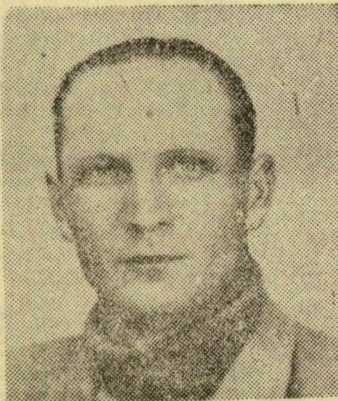
28-án a Hazafias Népfrent jelöltjeire, Korek Józsefné is szavaznak az I. kerület szavazópolgárai.

Egy fiatal költő a jelöltek között

Lódi Ferencet, a város harmadik kerületében a 113-as körzetben jelölték tanácsagnak. Sokan ismerik a jelöltek közül, — tanácsag volt már eddig is. Az újonnan épülő szegedi híd egyik munkása volt, ahol mint vasesztergályos dolgozott. Itt írta első verseit felszabadult életünk költői képekbe kívánczó eseményeiről. Majd szakérttségre került, s onnan a főiskolára, később az egyetemre. Egy éve fejezte be Lódi elvtárs az egyetemet, azóta már egy éves pártfőiskolát is végzett. Most ő a Somogyi Könyvtár igazgatója. Sokan ismerik őt mint költőt is, — versei lapunk hasábjain, a Tiszatájban és a budapesti országos irodalmi folyóiratokban jelentek meg. Több verses kötete is napvilágot látott már. A „Szép szó” című mellékletünkben megjelent verséről a Hazám-ról élénk vita folyik a „Délmagyarország”-ban. Lódi elvtárs egyébként a Tiszatáj, a szegedi frócsoport folyóirata szerkesztőbizottságának tagja. Szókimondó, következetes ember, akiben méltán bíznak meg jelölői.

A NÉP JELÖLTJEI

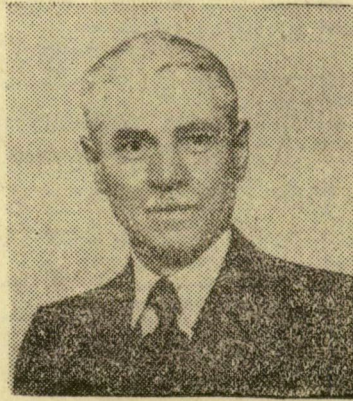
PAPP MIHÁLY

gazdálkodót az I. kerületben a háztartásbeli az I. kerület 37-es szabót városi tanácsagnak jelölték az I. kerület 16-os választókerületében

SZABÓ IMRENÉ

városi tanácsagnak jelölték az I. kerület 16-os választókerületében

NYERGES FERENC

városi tanácsagnak jelölték az I. kerület 16-os választókerületében

Az első megyei színjátszótanfolyam bemutatója és tanulságai

A Népművészeti Intézet új módszerekkel kísérletezik a színjátszómozgásban résztvevők szakmai tudásának elmélyítésére.

Az új módszer országos viszonylatban is első "vizsgáját" Szegeden tartották a főbb szőrűs élű Szegedi Kenderfonógyárban.

Miért éppen Szegednek jutott az a kitüntetés, hogy a jelentős kezdeményezés innen induljon el?

A szegedi munkásszínjátszás hagyományai

Városunk színjátszóhagyományairól nem kell szégyenkezniünk és bátran odaállhatunk városunk hagyományait a nemzetközi munkásszínjátszás eredményei mellé.

A bemutató elemzése

A Tavasz mámort a Szegedi Munkásszínpad mutatta be 1919-ben, sőt még 1921-ben is el merték

Játszani a május 1-i műsor keretében. A dráma a világháború küszöbén játszódik le 1913-ban.

Barta Lajos e művében élénk tárja hitelesen és mozgósító erővel, a múltban kizsákmányolt magyar szegényparasztság életének

A vita

A bemutató megbeszélésének vitájában elsőnek Koppány György, a Népművészeti Intézet munkatársa szólalt fel.

NAPIREND

1954 NOVEMBER 24 SZERDA

Várható időjárás szerda estig: Keleten párák, zórák, nyugaton felhős idő, egyes helyeken már kisebb havazás.

Várható legmagasabb nappali hőmérséklet szerdán: Nyugaton mínusz 1, pusztán 2, keleten mínusz 2-mínusz 5 fok között.

A fűtés alapjául szolgáló várható középhőmérséklet a Tiszántúlon, valamint Borsod-Abaúj-Zemplén és Heves megyékben mínusz 5 fok alatt, máshol mínusz 1, mínusz 4 fok között.

MOZI Szabadság: 6 és fél 9: „Erre táncol Pest.” Tabányi Mihály és szolistái, Vadas Zsuzsa és több fővárosi művész fellépésével.

SZÍNHÁZ Este 7: Pillangókisasszony. — Bérlet-szűnhet.

MUZEUM Fehértó élővilága (Kultúrpalota, Roosevelt-tér); Múzeumi Képtár (Horváth Mihály utcai áruvegáru) hétfő kivételével mindennap délelőtt 10 órától délután 2 óráig.

KÖNYVTÁR Egetemi: Olvasóterem 10-től 18 óráig vasárnap 9-től 13 óráig. Szakkönyvek kölcsönzése 12 órától 20 óráig, hétfőn 14-től 20-ig; vasárnap 9-től 13 óráig.

Somogyi Könyvtár: Kölcsonzés 13 órától 18 óráig. Az olvasótermi szolgálat az építkezés miatt egyelőre szűnhet. Ifjúsági kölcsönzője (Takarékár ut. 8. sz.): kölcsönzési idő kizárólag 14 éven aluliak részére 12-4 óráig.

Járás: Szatmár krt. 54. Kölcsonzés szerda kivételével minden hétköznap délután 3 órától este 7-ig, szombaton délután 2-től 7 óráig.

Gorkij-könyvtár könyvkölcsönzési ideje: Hétfő, kedd, szerda, péntek: délelőtt 8-12-ig, délután 13-15.30-ig; csütörtök, szombat: délelőtt 10-14-ig, délután 15-19-ig; vasárnap délelőtt 9-12-ig.

LACZKO órák. Széchenyi tér 15. magas árát fizet kar, zseb, ébresztő órákat. EGY szalon eladó. Vidra u. 3. Kárpitos. DIO furnéros reklámú asztalosnál eladó. Atilla u. 16.

ELADÓ szezon, háromajtós szekrény, szőrmehelések női kabát, gyermekágy, szőrmés mikádó. Bajcsy-Zs. u. 15. I. 4.

NOI kabátok, ágyművek, bútorok olcsón, költőzködés miatt eladó. Török utca 6. I. em. Vasassé.

ELVESZETT fémtáskák szemüveg, megtaláló jutalmat kap a Tüdőgondozó portánál.

TANGOHARMONIKA 32 basszus Gálotta és férfi kerekpár eladó. Petőfi Sándor sgt. 92.

ZAKANYÉK szántó és kaszáló 2 kat. föld, halászká dőlőben eladó. Csongrádi sgt. 54.

HODMEZOVÁSÁRHELYI két szobás, öszkomfortos lakásom szegedi hasonlót, lehet kiterjeszté is, elcserélném. Ajánlatokat Nacsá Gergele né, Bajcsy-Zs. u. 10. 2 drb 8 HONAPOS javított süléd eladó. Daru u. 16.

ELADÓ egy 5-8-as kis vaskályha. Damjanich u. 29.

EGY fekete férfi télikabát eladó. Hobiárt-basa u. 16.

JAZZ-DOB felszerelés, komplett és füveg-vásztalakkal eladó. Tolbichin sgt. 45. emelet.

JOKARBAN lévő fehér mély gyermekkosci eladó. Megtekinthető Bocskai u. 6. Fáz-meste u. 1.

VEGYÉSFOTÓ nagyméretű fehér zománcozott kályha és egy szekrény eladó. Tömörkény u. 2/b. II. em.

SZTALIN krt. 22. gázüzemű és fűrdőkályha eladó.

REKAMÉ eladó. Szt. István tér 12. Ház-felügyelő.

IRODAGEPEK javítását, tökébrbantartását gyorsan, szakértőleg végzem. El. Farkas Pál, Ságvári Endre u. 6. II. 4. ajtó.

EGY félve malac elveszett a Gép u. 17. alól. Bejelentés megtaláló jutalomban részesül.

A TÉVESEN elvitt 1 drb nylon harisnyát kérem visszahozni. Kárpát képergető, Szatmár krt. 34.

TANYAS, szőlő gyümölcsös és szántó területre részes munkást keresek. Csongrádi sgt. 54.

KOMOLY seprős szakembert keres ellen-őrös vállalat, szegedi foglalkozással. Jelenkezés: Budapest, V. Nádor u. 22. III. em. 160.

ELADÓ házi automata hídofon, szivattyú, 1/2 lóerős motorral. Világítás áramra 220 V. Faluhelyen áttökükből egész házat el látja és fűrdőszoba is építhető. Kom-lány szerelő. Kálvária tér 6.

FIATAL, szakképzett férfi eladó felvesz a Csmege 144-es boltja. Leni u. 3.

ERŐS nyekerekű kézikocsi olcsón eladó, esetleg bére. Dugonics utca 33.

GYERMEK sportkosci (Kállai-féle), nagyméretű, ballongummis eladó. Sándor-né, Mikszáth K. u. 11. (Valéria tér és Török u. csatlakozás).

KOMPLETT hálósobabútor eladó. Appo-csai u. 23. Berg.

GEPIRO és gyorsíró iskolában, Szatmár sétány 14. december 2-án új tanfolyamok kezdődnek. Diftalan gyakorló órák minden este 7-9 óráig.

NBHANY órára bejárónőt keresek. Mau-rius. Kovszói Lajos sgt. 19. III. em. 2. 5-6 között.

FITÓT köznevelő fittséhez azonnali be-nyújtásra felvételnek. Zeneművészeti Szak-iskola, Szatmár krt. (Tisza L. u. 77.) Je-lenkezési időpontok: 9-1-ig.

KISIPAROSOK! Gummitalp, kreppszőrfi, szabadalmazott, gyártási fogja megvív-e eladó. Dözben megtekinthető. Halász, Budapest, Lánchíd u. 11.

Egy kellemes este

Ugye kedves olvasó, te is sokat mérge-lődtél nyáron azért, hogy amikor be akar-tál ülni egy vendég-lőbe, nem volt hely.

momra meglepő dolog történt. Meg is írtam. Ime: Nem vagyok törzs-vendég egyik étte-remnek sem, de azért meg szoktam inni a részemet.

Leültünk mi is a zenekarhoz közel le-vő egyik még üres asztalhoz, és ismerő-söket kutatva néztük az előtűnk táncoló párokat.

tés. Alig néhány pill-anat elteltével az asztalon volt a kért fél liter — mint ké-sőbb megállapítottam, jó bor — és egy szá-da. Mindez nem volt véletlen, láttam, min-denkit ilyen figyel-mesen és udvariasan szolgáltak ki. Pedig a terem akkor már tel-ve volt.

Feltűnt az is, hogy a felszolgálók a fig-yelmesség mellett a «külsőségekre» is, ad-nak; ez ösztönös szól-vas szintén nem esett rosszul. A pincérek például az üveg nyak-kát papírral fogták és úgy tették a ven-dég elé.

Nem vesztél ki te-hát az emberekből a jó izlés és az udva-riasság! Ez is egyik tanulsága volt a kel-lemes estének. GERA JÓZSEF

SPORT

TELJES FORDULÓ A LABDARUGÓ NB. I-BEN

A mai napon lényegében teljes bajnoki forduló bonyolítanak le a labdarugó NB. I-ben, csak a Bp. Vörös Lobogó-Csepeli mérkőzés nem kerül sorra, mert ezt már lejátszották.

A Hmv. Dózsa győzelme

Mint ismeretes, a Hmvásárhelyi Dózsa az elmúlt vasárnap 6:0 arányban legyőzte a mezőkövácsházi Petőfi csapatát.

Népköztársasági kupa

Sz. Dózsa-Vörös Meteor 1:1. Nagy meglepetés a Vörös Meteor pontoszerzése a megyei bajnokságban igen jól szereplő Dúzsától.

Városi bajnoki eredmények

Haladás II—Börös 9:2. Építők—Vasas 2:0. Sz. Kinizsi—Sz. Kender 4:0. Rühagyár—Lendület 2:1. Fűtőház—Szártakúsz 2:2.

Ifjúsági döntő

Mindszent—Szegedi Lokomotív 1:0. Vasárnap játszották le a Szegedi Petőfi—Lokomotív mérkőzés előtt a Csongrád megyei ifjúsági bajnoka címért az első találkozó.

November 28-án Berlinben játszik a Bp. Vasas

A Bp. Vasas labdarugó csapata rovenber 28-án Berlinben játszik barátságos mérkőzést. A Bp. Vasas ellenfele a demokrátiikus Berlin válogatottja lesz.

Szép győzelemmel kezdett Törökországban a Bp. Vörös Lobogó

Isztambul. A Bp. Vörös Lobogó labdarugó csapata kedden délután a tavalyi bajnok és az idei bajnokság éllovasa, a Besiktas együttesével ellen játszotta első törökországi mérkőzését.

Göllövök: Palotás Molnár és Kovács I. Csongrád megye nyerte a férfi országos teke csapatbajnokságot

Az országos férfi teke csapatbajnokság döntőjébe három vidéki és egy budapesti csapat jutott. Első napi kitűnő szereplése után Csongrád megye csapata volt a nagy esélyes.

SAKK

Mint ismeretes, a női sakk világbajnok-feljeltes európai B-zóna versenyének befejezése után a 3. helyen holt verseny alakult ki Keresztné (magyar) és Holluj (szlovén) között.

LOVÁSZAT

A caracasi versenypályán folytatódott a céllovás világbajnokság küzdelmei, amelyek újabb szovjet sikereket hoztak.

VIVAS

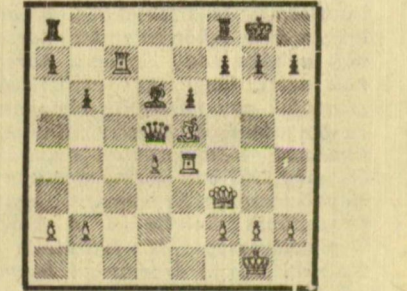
Vasárnap rendezték meg Budapestén a Postás SE kardbajnokságot. A bajnokságon elindultak a Szegedi Postás vívói is.

KOSÁRLABDA

Befejeződött az 1954. évi országos kosárlabda bajnokság. A férfiak csoportjában a Szegedi Haladás csapata a 7. helyen végzett, míg a Szegedi Postás csapata kiesett az országos bajnokságból.

SAKK

4. Fxb4, h5, 5. Fc3+, Kh7, 6. Bg7, Kh6, 7. Bf7, Ve4, 8. Bf1 és sötét feladta.

Világos: Kgl, V3, Bc7, Be4, Fe5, gyalogok: a2, b2, d4, f2, g2, h2 (11). Sötét: Kcs8, Vd5, Ba8, Bf8, Fd5, gyalogok: a7, b6, e6, f7, g7, h7 (11).

Fenti állásból világos indul és nyer. A helyes megfigyelést négy pont jár. Megfejtésért négy lépést kell beküldeni.

A mult heti feladvány megoldása: 1... Vxd1, 2. Bxd1, Bxd1, 3. Ff1, Fh3, 4. Va8-k7, 5. sötét nyer. Ha világos a második lépésben Vxc6-ot lép, akkor sötét mind-szégelyével nyer.

A november 11-i feladványt helyesen fejtették meg: Hegedűs, Kovács Emília, Csornbach, Schmidtne, Tápai, Horváth, Dunsókné, Hampel testvérek, Vadlövő, Fodor és Szendrői.

A RÁDIO MŰSORA: NOVEMBER 25, CSÜTÖRTÖK. Kossuth-rádió. 4.30 Hírek, 4.40 Reggeli zene, 5.30 Falu-rádió, 6.45 Lapszemle, 7. Hírek, 7.15 Hang-lemezek, 8.30 Zenekari hangverseny, 9.30 Kiskislovács mősora, 9.40 Dalok, 10. Hírek, 10.10 Hangverseny, 10.30 Népimvelési Hír-adó, 10.50 Balettenze, 11.30 Elbeszélő köl-lémény, 12. Hírek, lapszemle, 12.15 Opera-szereletek, 13. Ríport, 13.30 Operett-szereletek, 14. Hírek, 14.25 Gyermekműsora, 15.15 Gyer-mekek, 15.30 Muzikál összeállítás, 16.40 Szív küldt, 17. Hírek, 17.10 Válasz hallga-tók kérdéseire, 17.30 Egy falu — egy nota, 18. Ríport-összeállítás, 18.20 Ajándékhang-verseny, 19.20 Könyvtár zene, 19.30 Tán-czene, 20. Esti híradó, 20.20 Vidám műsor, 21.05 Opera: Pillangókisasszony, 22. Hí-rek, 0.10 Dalok. Petőfi-rádió. 6.30 Kiskislovács mősora, 6.40 Torna, 6

DÉLMAGYARORSZAG Magyar Dolgozók Pártja csongrád megyei napilapja. Szerkesztő: a szerkesztőbizottság. Feltételek kiadó: az MDP Csongrád-megyei Bizottsága. Szerkesztőség: Szeged, Lenin u. 11. Telefon: 35-35 és 40-80. Kiadóhivatal: Szeged, Klauzál-tér 2. Telefon: 31-15. és 35-00. Csongrád megyei Nyomdaiipari Vállalat, Szeged. Feltételek vezető: Vincze György

PARTÉPÍTÉS. Utmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában. A párt szervezetének feladatai.